

245

പുസ്തകം. ൧൮]

[ലക്കം. ൫]

൧൯൦൯—൬ ൧൦൮൪ ഇടവം

മലങ്കരഇടവകപത്രിക.

മാസംതോറും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു.

നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശിലല്ലാതെ
പുകഴ്ത്തു ചെയ്യാൻ സംഗതി വരരുത്:
[മാർ പൌലൂസ്]

സംഗതി വിവരങ്ങൾ.

സുറിയാനിസഭയും ഡാക്ടർ ബുക്കാനാൻ അവർകളും	൮൧
ശുദ്ധ വിവാഹം എന്ന കൂദാശ	൮൭
ധ്യാനം	൯൧
ഒരു ക്ലബ്ബ്	൯൩
ബാഡ്ജർ ധ്വജം താരകയും	൯൬
ഒരു കല്പന	൯൭

Mar Thoma Press,
Kottayam.

പ്രസിദ്ധകൻ റവ. ജി. കോച്ചുമ്മൻ.

പഞ്ചാംഗം

ഹിസീറോൻ—മിഥുനം

പൻറൻ.

൧൦൮൧൪.

ജൂൺ—ജൂലായി

ആളു.	സു.	മ.	ഉം.	വിശേഷ ദിവസങ്ങൾ.
തി	൧	൧	൧൪	൩൦-ാം-നു- കൃതൻ ബാവാക്കെ കൊണ്ട്.
ചെ	൨	൨	൧൫	൧-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൩൦-ാം-നു.
ബു	൩	൩	൧൬	൧൪-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൪-ാം-നു.
വ്യാ	൪	൪	൧൭	൧൫-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൫-ാം-നു.
വെ	൫	൫	൧൮	൧൬-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൬-ാം-നു.
ശ	൬	൬	൧൯	൧൭-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൭-ാം-നു.
ഞാ	൭	൭	൨൦	൧൮-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൮-ാം-നു.
തി	൮	൮	൨൧	൧൯-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൯-ാം-നു.
ചൊ	൯	൯	൨൨	൨൦-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൧൦-ാം-നു.
ബു	൧൦	൧൦	൨൩	൨൧-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൧൧-ാം-നു.
വ്യാ	൧൧	൧൧	൨൪	൨൨-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൧൨-ാം-നു.
വെ	൧൨	൧൨	൨൫	൨൩-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൧൩-ാം-നു.
ശ	൧൩	൧൩	൨൬	൨൪-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൧൪-ാം-നു.
ഞാ	൧൪	൧൪	൨൭	൨൫-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൧൫-ാം-നു.
തി	൧൫	൧൫	൨൮	൨൬-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൧൬-ാം-നു.
ചൊ	൧൬	൧൬	൨൯	൨൭-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൧൭-ാം-നു.
ബു	൧൭	൧൭	൩൦	൨൮-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൧൮-ാം-നു.
വ്യാ	൧൮	൧൮	൧	൨൯-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൧൯-ാം-നു.
വെ	൧൯	൧൯	൨	൩൦-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൨൦-ാം-നു.
ശ	൨൦	൨൦	൩	൩൧-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൨൧-ാം-നു.
ഞാ	൨൧	൨൧	൪	൩൨-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൨൨-ാം-നു.
തി	൨൨	൨൨	൫	൩൩-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൨൩-ാം-നു.
ചൊ	൨൩	൨൩	൬	൩൪-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൨൪-ാം-നു.
ബു	൨൪	൨൪	൭	൩൫-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൨൫-ാം-നു.
വ്യാ	൨൫	൨൫	൮	൩൬-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൨൬-ാം-നു.
വെ	൨൬	൨൬	൯	൩൭-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൨൭-ാം-നു.
ശ	൨൭	൨൭	൧൦	൩൮-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൨൮-ാം-നു.
ഞാ	൨൮	൨൮	൧൧	൩൯-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൨൯-ാം-നു.
തി	൨൯	൨൯	൧൨	൪൦-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൩൦-ാം-നു.
ചൊ	൩൦	൩൦	൧൩	൪൧-ാം-നു- പെന്തികൊസ്തിക്കു പിമ്പു ൩൧-ാം-നു.

മലങ്കര ഇടവക പത്രിക

പുസ്തകം പവ്

ഫസ്റ്റ് ഇടവ.

ലക്കം 6

സുറിയാനി സഭയും ഡാക്ടർ ബുക്കാനാൻ അവർകളും.

കണ്ടനാട്ടു, സുറിയാനിക്കാരുടെ ഒരു പള്ളി.
നവംബർ ൨൩. ൧൮൦൩.

സുറിയാനി സഭയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ (൨൪) യാക്കന്ന മാർ ദിവന്നാസ്ത്രോസിന്റെ വാസസ്ഥലം ഇതാകുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഒരു ഗ്രഹാസരണം ഞാൻ അവിടെ എത്തുന്നതിന്നു മുമ്പായി മറ്റു പള്ളികളിൽനിന്നു വളരെ വൈദികന്മാർ അവിടെ കൂടിയിരുന്നു. പള്ളിയോടു ചേർന്നുള്ള ഒരു കെട്ടിടത്തിൽ ആണ് മെത്രാപ്പോലീത്താ താമസിക്കുന്നത്. ആദ്യകാഴ്ചയിൽതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആകൃതി എന്നിൽ നല്ലവോലെ പരിഞ്ഞു. കടുത്തുവപ്പനിറമായ പട്ടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ശോഹ അദ്ദേഹം ധരിച്ചിരുന്നു. ഒരു വലിയ സ്വർണ്ണക്കുരിശു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴുത്തിൽനിന്നും തൂങ്ങിക്കിടന്നിരുന്നു. ബഹുമാനയോഗ്യമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ താടി മീശ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അരക്കെട്ടിന്നു താഴെവരെ എത്തിയിരുന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം നാലാം ശതവർഷത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ (പൊന്നിനുടെ നാമകാരൻ) ആകൃതി ഇതുവോലെയായിരുന്നുവല്ലോ എന്നു ഞാൻ അപ്പോൾ ഓർത്തു. പ്രധാനപ്പെട്ട അവസരങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം സ്ഥാനത്തിനടുത്തു മുടിയും, മസ്ലീൻ കൊണ്ടുള്ള ഒരു പുറങ്കുപ്പായവും ധരിക്കുന്നു. കയ്യിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അംശവടിയും പിടിച്ചിരിക്കും. അദ്ദേഹം തന്റെ സഭയിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും ആദരണീയമായ ഉൽകൃഷ്ടസ്വഭാവമുള്ള ആളും, അസാധാരണ ദൈവഭക്തിയും, തന്റെ വൈദികകർമ്മങ്ങളിൽ വലിയ ശ്രദ്ധയും നിഷ്ഠയും ഉള്ള ആളും ആകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭയിൽ ഉൾപ്പെട്ട വൈദികഗണങ്ങളിൽ ഞാൻ കണ്ട എല്ലാവരേക്കാളും അധികം അറിവുള്ള ഒരാളായിട്ടാണ് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടതു. ഞാൻ ഈ രാജ്യത്തു വന്നതിൽ പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭയിലെ വൈദികന്മാരുമായുണ്ടായ എല്ലാ സംഭാഷണങ്ങളെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തിന്നു അറിവു കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു എന്നു അദ്ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞു. പിന്നീടു അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം എന്നോടു സംസാരിച്ചു. “അധോഗതിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരു സഭയെ സന്ദർശിക്കാൻ നിങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നു. ഞാനൊ ഒരു വൃദ്ധൻ. എന്നാൽ എന്നിക്കു ആ ദിവസങ്ങൾ കാണാനായി ജീവിച്ചിരിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല എങ്കിലും, എന്റെ സഭയ്ക്കു ഉൽകൃഷ്ട ദിവസങ്ങൾ കാണാൻ കഴിയും. എന്നുള്ള ആശ എന്റെ വൃദ്ധതയെ സന്തോഷിപ്പിക്കും. ധൈര്യപ്പെട്ടു നോക്കുകയും ചെയ്യുന്നു” വേദപുസ്തകങ്ങളെ രജ്ജമ ചെയ്തു അച്ചടിപ്പിക്കണം

(൨൪) ന്നും മാർ രോമ്മയായ വലിയ മാർ ദിവന്നാസ്ത്രോസി- പി.

എന്നുള്ള എന്റെ ആഗ്രഹം ഞാൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായോടു അറിയിച്ചു. അതിനു അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞു. “ഞാൻ ആ സംഗതി മുഴുവൻ ആലോചിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ ജോലി എന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽതന്നെ നടത്തണം എന്നും, എന്റെ സഭയിലെ വിദ്യാഭ്യാസരായ വൈദികന്മാരെ എന്റെ സഹായത്തിനായി ക്ഷണിച്ചുവരുത്തണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. മൂലതകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ രാജ്യത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ജോലി ആകുന്നു അതു. ആ ജോലിയെ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യും” ബഹുമാനയോഗ്യനാകുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തിപരിപൂർണ്ണമായ ഈ നിശ്ചയം കേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ ഏറ്റവും സന്തുഷ്ടനായി. എന്നെന്നാൽ സുറിയാനിക്കാരെ കൂടാതെ മലയാളംതന്നെ സംസാരിക്കുന്നവരായി ഏകദേശം രണ്ടു ലക്ഷത്തിൽ അധികം ക്രിസ്ത്യാനികൾ തെക്കെ ഇൻഡ്യയിൽ ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ അനുമാനിച്ചു അറിഞ്ഞിരുന്നു. പിന്നീട് എന്റെ മനസ്സിൽ പ്രധാനമായി ഉണ്ടായിരുന്ന വിഷയം സുറിയാനിയിലും കൽദായഭാഷയിലുമായി ഉപയോഗമുള്ള കയ്യെഴുത്തുഗ്രന്ഥങ്ങളെ ശേഖരിക്കണം എന്നുള്ളതായിരുന്നു. എന്റെ ഈ അനുമാനങ്ങളെ സഹായിക്കാമെന്നും ചിലഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുതരാമെന്നും അദ്ദേഹം സന്തോഷചിത്തനായി എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നും അയച്ചിട്ടു സുറിയാനി വേദപുസ്തകങ്ങൾ വന്നുകാണണമെന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയം സംബന്ധിച്ചു പിന്നയും പിന്നയും തൃപ്തിയോടുകൂടെ അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചു. അവ (വേദപുസ്തകങ്ങൾ) “അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭയ്ക്കു ഒരു സമ്പത്തു” ആയിരിക്കും എന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

കണ്ടനാട്ടു

നവംബർ ൨൪. ൧൮൦൩.

ഞാൻ ഈ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വന്നതിൽ പിന്നെ ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയുമായി അവർ ഒരുകാലത്തു യോജിച്ചുകൂടും എന്നു എനിക്കു ആശയുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ റോമാസഭയ്ക്കുള്ള വലിയ ശക്തിയേയും ആ ശക്തിയെ എത്രക്കുന്നതിൽ നമ്മുടെ സഭ (൨൫) തനിച്ചു നിൽക്കുന്നതിലുള്ള ബലഹീനതയേയും പറ്റി ഞാൻ ഓർത്തുനോക്കിയപ്പോൾ സുറിയാനിസഭയുടെ സഹായവും സഹകരണവും അതിന്റെ പുരാതനരൂപത്തിൽനിന്നും കിഴക്കിനടുത്ത രാജ്യങ്ങളിൽ അതിനുള്ള അധികാരശക്തിയേയും ലഭിക്കുന്നതു എത്രയോ വളരെ ആവശ്യമുള്ള ഒരു സംഗതിയായി എനിക്കു തോന്നി. ആവശ്യമുണ്ടു എന്നുതോന്നിയാൽ നമ്മുടെ സഭയ്ക്കു മേലിൽ പ്രവർത്തിക്കാനായി ആവിഷയത്തെപ്പറ്റി വാദിച്ചു ഒരു അടിസ്ഥാനം ഇടുകു എങ്കിലും ചെയ്യുന്നതു ഉപയോഗകരമായിരിക്കും എന്നു എനിക്കു തോന്നി. ആദ്യം ഉണ്ടായ കൂടിക്കാഴ്ചയിൽ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി മെത്രാപ്പോലീത്തായോടു സംസാരിക്കാൻ എനിക്കു ഭയം ആയിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭയിലെ രണ്ടു വൈദികന്മാരുമായി ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമായി സംസാരിച്ചാൽ അദ്ദേഹത്തിനു സന്തോഷമായിരിക്കും എന്നു മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നെ മനസ്സിലാക്കി (൨൩) ഈ വിഷയം

(൨൫) അതായതു ആംഗ്ലിക്കൻസഭ. പി.

(൨൩) വളരെ ഗൌരവമായ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി താൻ ഏതെങ്കിലും

ഞെപ്പററി ഇതിനുമുമ്പു എന്നോടു സംസാരിച്ചവരിൽ ആരും അത്ര വെളിവായി സംഗതി മുഴുവനും തുറന്നു എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അതിന്റെ കാരണം ഇപ്പോൾ വെളിപ്പെട്ടു. ആംഗ്ലിക്കൻസഭയിലെ കൈവെപ്പിന്റെ സാധുത്വത്തെപ്പറ്റി അവർ സംശയങ്ങൾ ഉണ്ടു എന്നു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സഹായവൈദികന്മാർ എന്നോടു പറഞ്ഞു. “ആംഗ്ലിക്കൻ പരാക്രമശാലികളും മഹിമയുള്ള ഒരുജാതിയും ആയിരിക്കാം. എന്നാൽ അവരുടെ സഭ നിങ്ങളുടെ വിവരണപ്രകാരം തന്നെ ഒരു പുതിയ സഭയാണല്ലോ. എവിടെനിന്നാണ് നിങ്ങൾക്കു കൈവെപ്പു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു” എന്നിപ്രകാരം അവർ ചോദിച്ചു. “റോമായിൽനിന്നും” എന്നു ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. “പൂർവ്വകാലം മുതലെ ഞങ്ങളുടെ ശത്രുവും ഞങ്ങൾക്കു യോജിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതുമായ ഒരു സഭയിൽനിന്നും ആണ് നിങ്ങൾക്കു കൈവെപ്പു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു” എന്നു അവർ വീണ്ടും പറഞ്ഞു. ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം ധരിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാസഭകൾക്കും രക്ഷ കിട്ടിയേക്കാം എന്നു അവർ സമ്മതിച്ചു. എന്നാൽ യോജിപ്പിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ആരും ഭക്താലം മുതലെ നിമ്ലമുള്ള ഒരു ക്രൈസ്തവസഭയായി അവർ ജീവിച്ചുവരുന്നു എന്നും, അപ്പസ്തോലന്മാരിൽനിന്നും പരമ്പരയായി കൈവെപ്പു നടന്നുവരിക എന്നു ലോകത്തിൽ ഒരു സംഗതി ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു അവർക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നും, അവരുടെ ഈ അവകാശത്തെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതായി ചരിത്രത്തിലോ പാരമ്പര്യത്തിലോ യാതൊരു രേഖയും ഇല്ല എന്നും, ഉള്ള സംഗതികൾ ആലോചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. ആ കൈവെപ്പുതന്നെ അപ്പസ്തോലന്മാരിൽനിന്നും റോമാസഭയിലേക്കും കടന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ ഉണ്ടായിരിക്കാം എന്നാലും ആ സഭ സത്യവിശ്വാസത്തിൽനിന്നും മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. ഇസ്രായേലിലെ ഒരു പ്രധാന പുരോഹിതന്റെ ദുർവൃത്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിൻഗാമികളെ ബലപ്പെടുത്തുന്നില്ല എന്നുപോലെ പട്ടാഭമാകുന്ന നൽവരം പുറപ്പെട്ടുവരുന്നതായ വഴിയുടെ അശുദ്ധത പട്ടാഭത്തെ മലിനപ്പെടുത്തുന്നില്ല എന്നും ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. അന്ത്യോഖ്യാസഭയിൽനിന്നും ലഭിക്കാമായിരുന്നതുപോലെതന്നെ അപ്പസ്തോലന്മാർ വരത്തെ റോമാസഭയിൽനിന്നും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നു ആംഗ്ലിക്കൻസഭ വിചാരിക്കുന്നു. ആംഗ്ലിക്കൻസഭയുടെ കൈവെപ്പു സുറിയാനിസഭയുടെതിനേക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടമായതെന്നോ പരിശുദ്ധമായതെന്നോ വിചാരിക്കാൻ ആംഗ്ലിക്കൻസഭയ്ക്കു അവകാശം ഉണ്ടു എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഈ സംഗതിയാണ് ഞാൻ വളരെ വിശദമായിപ്പറയണം. എന്നു അവർ അഗ്രഹിച്ചതു. ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചുണ്ടാകാവുന്ന കാര്യമായ എഴുത്തുകളിൽ സുറിയാനിസഭയുടെ പുരാതനത്വവും നൈർമ്മല്യവും വ്യക്തമായി സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിരിക്കണം എന്നു അവർ അഗ്രഹിച്ചു.

ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ ഉണ്ടായ സംഭാഷണത്തിന്റെ വിവരം മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അറിയിച്ചു. യോജിപ്പുകൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന ഗുണങ്ങൾ എന്തെ

ലും ഒരു അഭിപ്രായം പറയുന്നതിനുമുമ്പു തന്റെ കീഴിലുള്ള രണ്ടു പുരോഹിതന്മാരുമായി ആലോചിച്ചുവരുന്നു. എന്നുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഉപദേശം വളരെ സുതൃർഹമായിരിക്കുന്നു—വി.

ല്ലാമെന്നു പറയാൻ അദ്ദേഹം എന്നോടു അവശ്യപ്പെട്ടു. അധികരിച്ചു നിൽക്കുന്നതും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതുമായ റോമാസഭയുടെ ശക്തിക്കു എതിരായി സത്യവിശ്വാസത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചുവെക്കുന്നതിന്നു സുറിയാനിക്കാരെ സഹായിക്കാനായി അംഗീകർന്നുവെക്കൽ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മിഷ്യനറിമാർ ഇൻഡ്യയിലുള്ള സുറിയാനിപ്പള്ളികളിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നതിന്നു അനുവദിക്കാം എന്നുള്ളതാകുന്നു ഒരു ഗുണം എന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പിന്നീടു സുറിയാനിമെത്രാപ്പോലീത്തായാൽ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടവർ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു ഇൻഡ്യയിലുള്ള പള്ളികളിൽ പ്രസംഗിക്കയും ചെയ്യാം. എന്നെന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു ഇൻഡ്യയിൽ ഒരു വലിയ മഹാരാജ്യമുണ്ടെങ്കിലും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നവർ കുറച്ചുമാത്രമെുള്ളൂ. അതിനുശേഷം മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞു. “ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു യോജിപ്പിനുവേണ്ടി ഞാൻ വളരെ നഷ്ടങ്ങൾ സഹിക്കാം. എന്നാൽ എന്റെ സഭയുടെ നിമ്നലഭ്യയും ശ്രേഷ്ഠലഭ്യയും സംബന്ധിക്കുന്ന യാതൊരു കാര്യത്തിലും എന്തെങ്കിലും വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യാൻ എന്നോടു അവശ്യപ്പെട്ടേക്കാരുത്” (൨൭) സുറിയാനിസഭയെ മലിനപ്പെടുത്തണമെന്നു ഞങ്ങൾക്കുഗ്രഹമില്ല എന്നും, അതിനെ സൂക്ഷിച്ചു രക്ഷിക്കണമെന്നു മാത്രമെ ആഗ്രഹമുള്ളൂ എന്നും ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു (൨൮) അന്യജാതിക്കാരെ ഇടയിൽ ഉള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയാണു അതു (സുറിയാനിസഭ) എന്നു എല്ലാവരും സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ നന്മയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിലും, അതിന്റെ ശക്തിയെ പുനർജീവിപ്പിക്കുന്നതിലും, ഇൻഡ്യാരാജ്യത്തിന്റെ ഭാവിയുടെ നന്മയ്ക്കുള്ള ഒരു ആയുധമായി അതിനെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിലും അംഗീകർന്നുവെക്കുന്ന സന്തോഷമായിരിക്കും. അംഗീകർന്നുവെക്കുന്നതൊ, അനുവശ്യമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതൊ ആയ ചില ആചാരങ്ങളും നടപടികളും സുറിയാനിസഭയിൽ ഉണ്ടു എന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതിന്നു ഞാൻ ഈ അവസരത്തെ വിനിയോഗിച്ചു. സുറിയാനിസഭയുടെ അധോഗതിയുടെ കാലങ്ങളിൽ സഭയുടെ ഉപദേശങ്ങളോടു സംബന്ധമില്ലാത്തവയും, ഉപദ്രവംകൂടാതെ ഇനിയും മാറ്റാവുന്നവയുമായ ചില ആചാരങ്ങൾ നടപ്പിൽവന്നിട്ടുണ്ടെന്നു മെത്രാപ്പോലീത്താ സമ്മതിച്ചു. അദ്ദേഹത്തോടു കാര്യമായിഎന്തെങ്കിലും സംസാരിക്കുന്നതിന്നു എന്റെ സഭയിൽനിന്നും എനിക്കു അധികാരം ഉണ്ടോ എന്നു അദ്ദേഹം എന്നോടു ചോദിച്ചു. അങ്ങനെ അധികാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല എന്നും, സുറിയാനിസഭ എന്നൊരു സഭയുള്ളതായി എന്റെ സഭ അറിഞ്ഞിരിക്കയില്ല എന്നും, എന്നിരുന്നാലും നല്ല ആളുകളുടെ ആഗ്രഹങ്ങളും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും എനിക്കു ഊഹിക്കാമെന്നും ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. ഇത്ര വലുതായ ബ്രിട്ടീഷു ഇൻഡ്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഭരിക്കാൻ ഒരുമെത്രാൻ ഇല്ലാത്തതു അശ്വസ്തകരമാണെന്നും, ഇംഗ്ലീഷുസഭയിലെ വൈദിക പ്രമാണങ്ങൾ മുഴുവൻ

(൨൭) മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മാഹാത്മ്യത്തെയും മനസ്സെമ്പർപ്പും ഈ ചുരുങ്ങിയ മറുപടിയിൽനിന്നു ധാരാളം വെളിവാകുന്നു—വി.

(൨൮) ഡാക്ടർ ബുക്കാനന്റെ വിൻഗ്രാമികൾ ഈ വാഗ്ദത്തത്തെ എത്രമാത്രം നിറവേറ്റി എന്നു വിൽക്കാല ചരിത്രംകൊണ്ടറിയേണ്ടുന്നതാണ്—വി.

അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായിട്ടില്ല എന്നും മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നോടു വ
റഞ്ഞു. ഞങ്ങളുടെ അന്യദേശങ്ങളിൽ ബിഷോപ്പന്മാരെ നിയമിച്ചയച്ചി
ട്ടുണ്ടെന്നും, ഇൻഡ്യാസാഗ്രാജും ഇപ്പോഴും ശൈശവാവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കു
ന്നേയുള്ളൂ എന്നും ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. 'അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭയിലെ
വൈദികന്മാരോടു ആലോചിച്ചശേഷം അടുത്തദിവസം താഴെപ്പറയുന്ന
വിധത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നിങ്ങനെ രേഖാമൂലമായ ഒരുമറുപടി തന്നു.
“ഇംഗ്ലീഷുസഭയുമായുള്ള ഒരു യോജിപ്പോ, അതുസാധിക്കാത്തവക്ഷം രണ്ടു
സഭകൾക്കും ആവശ്യമെന്നും നടപ്പിൽ വരത്തക്കതെന്നും തോന്നുന്നവിധ
ത്തിൽ ഉള്ള ഒരു ചേർച്ചയോ ഉണ്ടായാൽ അതു വളരെ അനുഗ്രഹമേറിയ
ഒരു സംഭവമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇൻഡ്യായിൽ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ വ
ർദ്ധനവിന്നു അതു ഉപയോഗകരമായിരിക്കുന്നതും ആകുന്നു” ഈ എഴുത്തി
ൽ മലങ്കരയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ അയ മാർ ദിവന്നാസ്യാസു എന്ന
ഉള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനപ്പേര് ആണു എഴുതിയതു. ചെറുപ്പക്കാ
രായ രണ്ടു കത്തനാരന്മാരെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അയച്ചു അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം
പൂർത്തിയാക്കി ഇൻഡ്യായിൽ തിരികെ വരുത്തുന്നതിന്നു അനുവദിക്കുമൊ
എന്നു ഞാൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായോടു ചോദിച്ചു. പോകാൻ മനസ്സുള്ളവ
രായി ആരെ എങ്കിലും കണ്ടാൽ അനുവാദം കൊടുക്കാൻ വളരെ സന്തോ
ഷമായിരിക്കും എന്നു അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു. സുറിയാനി ഭാഷയിൽ
നല്ല വിദഗ്ദ്ധന്മാരായി കാര്യശേഷിയുള്ള രണ്ടുചെറുപ്പക്കാരെ സ്വന്ത ചി
ലവിന്മേൽ അയക്കാമെന്നുള്ള വിവരം ഞാൻ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെ
യിരിക്കുന്നു.

ഉദിയമ്പേരൂർ

ഡിസംബർ ൧൮൦൩.

തിരുവിതാംകൂറോളെ ബ്രിട്ടീഷു റസിഡണ്ടാകുന്ന ലഫ്തനന്റു കണ്ണൽ
മക്കളിയെ കാണുന്നതിനായി കണ്ടനാട്ടുനിന്നും ഞാൻ കടൽതീരങ്ങളി
ലേക്കു യാത്രപുറപ്പെട്ടു. നാട്ടുകാരാൽ ‘കരുമുള്ളവനും’ എന്നു വിളിച്ചുവ
രുന്ന ബാൽഗട്ടി (പോഞ്ഞിക്കര) എന്ന ദ്വീപിൽ ആണ് അദ്ദേഹം താമ
സിക്കുന്നത്. തെക്കെ ഇൻഡ്യായെപ്പറ്റി മറ്റു യൂറോപ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥ
ന്മാരെക്കാൾ അധികം അറിവുള്ള ബുദ്ധിമാനായ ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥനിൽ
നിന്നു വിലയേറിയ അനേകം അറിവുകൾ എന്നിങ്ങനെ ലഭിച്ചു. വളരെ വി
ശാലമനസ്സുള്ള ആളും, വലവീഡ അറിവുള്ള ആളും, അനേക ഭാഷകൾ
അറിയാവുന്ന ആളുമായ ഒരു മഹാൻ ആകുന്നു അദ്ദേഹം. ഈ അറിവുക
ളോടുകൂടെ അവയോടു സാധാരണ ചേർന്നുകൊണ്ടാത്ത ഒരു ഗുണവും അദ്ദേ
ഹത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതായതു അദ്ദേഹം ക്രിസ്ത്യാനിമതത്തിന്റെ ഒരു
ഗുണകാംക്ഷികളുടെ ആയിരുന്നു എന്നുള്ളതാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെയടുക്ക
ലുണ്ടായിരുന്ന ദിവസങ്ങൾ താമസിച്ചശേഷം ഉൾനാടുകളിലേക്കുള്ള എന്റെ
യാത്രയിൽ അദ്ദേഹവുമകൂടെ ചേർന്നു. പോട്ട്ഗീസു എഴുത്തുകാരന്മാരാൽ
ഡയാന്തൂർ എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന ഉദിയമ്പേരൂർ ആണ് ഞങ്ങൾ ആദ്യം
സന്ദർശിച്ചതു. മുൻകാലങ്ങളിൽ ഈ സ്ഥലം ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ രാജാവായി
രുന്ന ബലയാട്ടിയുടെ രാജധാനിയായിരുന്നു (൨൯) ക്രിസ്താബ്ദം ൧൭൯൯-ൽ

(൨൯) സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു മുമ്പു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു എന്നും,

ശോവയിലെ ആത്മീയോപദേശ മേനോൻ സുറിയാനി പുരോഹിതന്മാരുടെ സുന്നഹദോസു വിളിച്ചുകൂട്ടിയ സുറിയാനിപള്ളിയും, അപ്പോൾ സുറിയാനിപ്പന്യന്മാരും, കൽദായപ്പന്യന്മാരും അദ്ദേഹം ദഹിപ്പിച്ച സ്ഥലവും ഇതാകുന്നു. അഗ്നിജ്വാല ഉയർപ്പാൻ അദ്ദേഹം ജയത്തിന്റെ പാട്ടു പാടിയുംകൊണ്ടു പള്ളിക്കു ചുറ്റും ഒരു മോഷയാത്ര ചെയ്തു എന്നു സുറിയാനിക്കാർ പറയുന്നു.

ഉദിയംപേരൂർനിന്നും സുറിയാനി മെത്രാപ്പോലീത്തായെ രണ്ടാമത്തെ പ്രാവശ്യം കാണുന്നതിനായി കണ്ണൂർ മക്കാളി എന്നെറക്കൂടെ കണ്ടനാട്ടേക്കു യാത്രപുറപ്പെട്ടു വേദപുസ്തകങ്ങളെ അരംഭിച്ചിരിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിനു നല്ലസുഖമില്ലായിരുന്നു. പ്രായാധിക്യത്തിന്റെ ക്ഷീണങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നു എന്നു അദ്ദേഹം ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിനു ഇപ്പോൾ എഴുപത്തെട്ടു വയസ്സുണ്ട്. ഈ രാജ്യം വിട്ടുപോകുന്നതിനു മുമ്പു ഒന്നുകൂടെ അദ്ദേഹത്തിനെ കാണാം എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ
ഡിസംബർ ൯. ൧൮൦൩.

തോമ്മാസു അപ്പസ്തോലൻ അറേബ്യയിലെ ഏഡൻ എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും ഇൻഡ്യയിൽ അദ്ദേഹം എത്തിയപ്പോൾ കപ്പലിൽനിന്നു ഇറങ്ങി എന്നു പൂർവ്വകാലം മുതലെ ചരിത്രപ്രസിദ്ധിയുള്ള സ്ഥലം ഇതാകുന്നു. മുമ്പിനാലെ ഒരു പട്ടണവും ഒരു കോട്ടയും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. പോർട്ടുഗീസുകാർ ഈ സ്ഥലത്തെ അവരുടെ കച്ചവടത്തിനുള്ള പ്രധാന തുറമുഖം ആക്കണം എന്ന ഒരുകാലത്തു വിചാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കോട്ടയും പട്ടണവും നാശസ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പൂർവ്വാഹാര്യത്തിന്റെ ഒരു ലക്ഷണം ഇപ്പോഴും ശേഷിച്ചുകിടപ്പുണ്ട്. കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഒരു ആത്മീയോപദേശ (൩൦) അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ നാല്പത്തഞ്ചു പള്ളികളും ഉണ്ട്. ഈ മിക്കപള്ളികളിലും ഞാൻ പ്രവേശിച്ചു. അവയിൽ ചിലതിൽ പടിഞ്ഞാറെ ഐർലണ്ടിലെ റോമാപള്ളികളിലെപോലെ ദൈവാരാധന വളരെ ആചാരങ്ങളോടുകൂടെയാണു നടത്തുന്നത്. തോമ്മാസു അപ്പസ്തോലന്റെ നാമം ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പള്ളി കൊടുങ്ങല്ലൂർ നിന്നും അത്ര ദൂരെല്ലാത്ത പറവൂർ എന്ന പട്ടണത്തിൽ ഉണ്ട്. മലബാറിലെ പള്ളികളിൽ വെച്ചു അത്ര ഏറെയും പുരാതനമെന്നു വിചാരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു. അവിടെ ഇപ്പോഴും ദൈവാരാധനകൾ നടത്തപ്പെടുന്നുണ്ട്. ആ പള്ളിയുടെ ഒരു പടം ഞാൻ വരച്ചെടുത്തു. തോമ്മാസു അപ്പസ്തോലൻ ഇൻഡ്യയുടെ കിഴക്കെതീരത്തുള്ള മൈലാപ്പുര, സെന്തോമ്മസ് മൌണ്ട് എന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ചെന്നുപ്രസംഗിച്ചു അവിടെ വെച്ചു മരിക്കുന്നതിനുമുമ്പു ഇവിടെ കുറെനാൾ അദ്ദേഹം താമസിച്ചു എന്നാകുന്നു സുറിയാനിക്കാരുടെ ഇട

പോർട്ടുഗീസുകാർ വന്നപ്പോൾ ആ കുഡുംബം അന്യം നിന്നുപോയി എങ്കിലും രാജചിഹ്നങ്ങളായുണ്ടായിരുന്ന ചില സാമാനങ്ങൾ അവരെ കാണിച്ചു എന്നും മറ്റും വൈറ്റ് ഹൗസ് മുതലായവരുടെ സുറിയാനി സഭാചരിത്രങ്ങളിൽ നാം വായിക്കുന്നുണ്ട്—വി.

(൩൦) റോമ്മാ ആത്മീയോപദേശ—വി.

യിൽ ഉള്ള ഐതിഹ്യം. ഇതു അത്രവലിയ ഒരു സംഗതിയായി ഗണിച്ചാൻ ഇല്ല. എന്നാൽ അപ്പസ്തോലനായ പത്രോസു റോമ്മയിൽപെട്ടു മരിച്ചു എന്നുള്ളതിനെപ്പോലെതന്നെ അപ്പസ്തോലനായ തോമ്മാസു ഇൻഡ്യയിൽപെട്ടു മരിച്ചു എന്നുള്ളതിനും നമുക്കു നല്ലപ്രമാണം ഉണ്ടു എന്നു എനിക്കു തൃപ്തികരമായിത്തോന്നുന്നു.

തുടരും. ഐ. പീലിപ്പോസു.

ശുദ്ധവിവാഹം എന്ന ക്രദാശ.

ശുദ്ധ വിവാഹം എന്നതു പുരുഷനും സ്ത്രീയും തമ്മിൽ വേർപിരിഞ്ഞുകൂടാത്തവണ്ണം ആത്മപ്രകാരം അവരെ ബന്ധിക്കുകയും അവർക്കു അവരുടെ സന്തതികൾക്കും ദൈവത്തിൽനിന്നു അനുഗ്രഹങ്ങളും വാഴ്ചകളും കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു വിശുദ്ധ ക്രദാശമാകുന്നു. (എബ്ര. ൧൩; ൪) എന്നാൽ ആധുനികകാലത്തു പലരും പ്രസ്തുതസംഗതി ഒരു ക്രദാശയല്ലെന്നു മറ്റും വാദിക്കുകയും ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ചില കുയുഷ്ണികളും തർക്കങ്ങളും പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു വിശദമായി തെളിയിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

ഈ ക്രദാശയെ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചിന്റെ അവസാനത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചു. (ആദ്യ. ൨; ൨൪—൨൫) ഗലീലിയായിലെ കാനാവിൽപെട്ടു നമ്മുടെ കർത്താവു തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ടു വിവാഹത്തിന്നു തന്റെ ദൈവിക അനുജനായിത്തീർന്നുകി (യോഹ. ൨; ൧—൧൧) വീണ്ടും തന്റെ പരസ്യശുശ്രൂഷയുടെ ഒരു വസരത്തിൽ ശുദ്ധ വിവാഹമടമ്പടയുടെ സ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ചു വീണ്ടും പ്രസംഗിച്ചു (മത്ത. ൨൨; ൧) എന്നു മാത്രമല്ല തന്റെ ഉയർപ്പിന്റെയും സ്വർഗാരോഹണത്തിന്റെയും മദ്ധ്യേയുള്ള നല്ലതരീധങ്ങളിൽ താൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു സംസാരിച്ച ദൈവരാജ്യം സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നു ആകുന്നു എന്നു വിചാരിപ്പാൻ വ്യായമുണ്ടു. (നട. ൧; ൩) വിവാഹം നല്ലതും (൧ തീമോ. ൪; ൩) വിവാഹം ചെയ്യരുതെന്നു ഒരുത്തനോടും വിരോധിച്ചുകൂടാത്തതുമാത്രം.

ഒരു വിവാഹക്രദാശ പൂർണ്ണമാകേണ്ടുന്നതിന്നു പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു എന്നാണെന്നുള്ള വിഷയത്തിൽ പൂർവ്വപശ്ചിമവേദശാസ്ത്രികൾ തമ്മിൽ വിപരീതാഭിപ്രായമുള്ളവരായിരിക്കുന്നു. പശ്ചിമവേദശാസ്ത്രികളുടെ സാധാരണ ഉപദേശപ്രകാരം പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു, വിവാഹകർമ്മം നടത്തുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളവരായ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ പൂർണ്ണമനസ്സോടുകൂടിയ സമ്മതം മാത്രമാകുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല അവർ പറയുന്നതു ഇതു മതസംബന്ധമായ കർമ്മങ്ങളിൽനിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യപ്പെടാതാണെന്നും ആകുന്നു. ആകയാൽ ഒരു വിവാഹം വാസ്തവീകമാകി തീർക്കുവാൻ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ അത്യന്താപേക്ഷിതങ്ങളാണ്.

൧. വിവാഹത്തെ അപൂർണ്ണതയുള്ളതാക്കത്തക്ക കാര്യങ്ങൾ ഇല്ലാതിരിക്കണം. അവകൾ. ൧. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട അകലത്തിൽ ഉള്ള സംബന്ധമുറകൾ ഇല്ലാതിരിക്കുക. ൨. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരിൽ ആകെങ്കിലും മുൻവിവാഹത്താൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഭർത്താവാെ ഭാര്യയൊ ഇല്ലാതിരിക്കുക. ൩. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും മുടകിൽ ഉൾപ്പെടാതിരിക്കുക. ൪. ഒരാൾ സ്റ്റാമ്പപ്പെട്ടും മറ്റൊരാൾ സ്റ്റാമ്പപ്പെടാതെയും ഉരിക്കുക.

൨. വിവാഹം ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ തമ്മിലുള്ള സമ്മതം. ൧. ആതു തമ്മിൽ തമ്മിൽ ഉള്ളതായാരിക്കണം. ൨. ആലോചനാപൂർവ്വവും സ്വന്തമനസ്സോടുകൂടിയതും ആയിരിക്കണം. ൩. പരസ്യമായി ട്രഷ്ടാസീകരിച്ചതായിരിക്കണം. ൪. ഒരു പ്രത്യേകകാലയളവുവരെയല്ല തൽ സമയം മുതൽ മരണപശ്ചത്തവരെ നിലനില്ക്കുന്നതായ ഒരു പൂർണ്ണ സമ്മതവും ആയിരിക്കണം.

പശ്ചിമവേദശാസ്ത്രികളുടെ ഉപദേശപ്രകാരം സ്ത്രീയും പുരുഷന്മാരും ഒരുമിതരായ രണ്ടു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ ഉൾക്കരം ഉള്ള വിവാഹം പൂർണ്ണതയുള്ളതാകുന്നു എന്നാൽ ക്ര

പെരുന്നൂപ്രദേശസുപ്രകാരം മുൻ വിവരികപ്പെട്ടതായ രണ്ടു ക്വാർട്ടർ കൂടാതെ ഒരു മേപ്പുകാരനോ പട്ടികാരനോ നടത്തുകയും വേണം. അല്ലാതെയുള്ള ഒരു വിവാഹവും ക്രിദാശസംബന്ധമായോ സഭാസംബന്ധമായോ പൂർണ്ണമുള്ളതായി വിചാരികപ്പെടുന്നില്ല. സാധാരണയായ് പാശ്ചാത്യരുടെ അഭിപ്രായം വിവരം ചെയ്യുന്നവരായ സ്രീപുരുഷന്മാർതന്നെയാണു ക്രിദാശയുടെ ശ്രേഷ്ഠപ്രകാരം എന്നാണു. ആകയാൽ പട്ടികാരന്റെ മുമ്പാകെ വെച്ചു നടത്തപ്പെടുന്നതായ വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച പാശ്ചാത്യരുടെ ഉപദേശം എന്നെന്നാൽ പട്ടികാരൻ സ്രീപുരുഷന്മാർ തമ്മിൽ നടത്തുന്നതായ കമ്മ്യൂണിക്സേഷൻ വഴിയായിരിക്കണം പ്രസ്തുത ദമ്പതിമാരുടെമേൽ അധികം ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾക്കു ദൈവത്തിൽനിന്നു അനുഗ്രഹങ്ങളെ യാചിക്കാനും ആകുന്നു എന്നാണു.

വിവാഹത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന വസ്തു സംബന്ധം സ്ട്രീപ്റ്റോമൈറ്റിസ് തമ്മിലുള്ള കൈവിട്ടതം ആകുന്നു. പ്രാപ്തരകൃദൾ നട്ടത്തുന്നവായം ഈ ശുശ്രൂഷ നട്ടത്തുവോൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതായ വചനങ്ങൾ ആകുന്നു.

ഇപ്രകാരം മോശ ഉപേക്ഷിപ്പിനെയും പുനർ വിവിഹത്തെയും വിരോധി
കാതെ ഏകദേശമായി അതിനെ അനുവദിച്ചിരുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവു അതി
നെ യഹൂദരുടെ ഹൃദയകാഠിന്യത്തിൻ നിമിത്തമുള്ള അനുവാദമെന്നു കല്പി
കയും അതിനെ ഉറപ്പികയും ചെയ്യുന്നു. (മത്താ. ൧൯; ൪. ൮) നമ്മുടെ സഭയെ
സംബന്ധിച്ചതേതായാലും, അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാനോനിൽ വിവരിച്ചി
രിക്കുന്നതായ കാരണങ്ങളാൽ അല്ലാതെ തന്റെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ ഒരുത്ത
നും അധികാരമില്ല.

ഇതു വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഉപദേശം സുവിശേഷങ്ങളിൽ നാലു സമയങ്ങളിൽ കാണുന്നു. (മത്താ. ൫. ൩൧-൩൨; ൧൯. ൨. ൧൦. ൨. ൧൨. ലൂക്കാ. ൧൩. ൧൨.) ജവയിൽ മേക്കാസിന്റെയും ലൂക്കോസിന്റെയും സുവിശേഷങ്ങളിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ ശേഷം വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനെ വ്യക്തിമാരും എന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ ഇവിടെ വേൾഡ് ദോഷത്താൽ മേൽപിരിയപ്പെടുന്നവരെക്കൂടെ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ എന്നു പറയുന്നില്ല. എങ്കിലും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ആളിനെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ ആയു വ്യക്തിമാരും ആകുന്നു എന്നു അർത്ഥം നിയമിക്കുന്ന നിയമത്തിനു ഒഴികഴിവില്ല എന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണ്. വേറൊരു സമയത്തു (മത്താ. ൫. ൩൧) വേൾഡ് ദോഷത്താൽ അല്പംതെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ പാടില്ല എന്നു പറയുന്നു എന്നതന്നെയുമല്ല

വേറെ ഏതെങ്കിലും കാരണത്താൽ ഭാര്യായെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു അവളെ കൊണ്ടു വ്യഭിചാരം ചെയ്യുകയാണെന്നും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതു വ്യഭിചാരം ചെയ്യുകയാണെന്നും എന്നും അവൻ കല്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതായ കാരണത്താൽ ഭാര്യായെ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന പുരുഷൻ വേറൊരാളെ വിവാഹം കഴിപ്പാനുള്ള അനുവാദത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഒന്നും പറയുന്നില്ല. ഒടുവിലത്തേതായ മത്താ. ൧൯. ൯-ൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതു വ്യഭിചാരം എന്നു പറയുന്നു. വേശ്യയായ ഭാര്യായെ ഉപേക്ഷിച്ചു വേറൊരാളായിട്ടെ വിവാഹം ചെയ്യുന്ന പുരുഷനെ സംബന്ധിച്ചു ഇവിടെ പറയുന്നുണ്ടു്. (ഗ്രീക്കുഭാഷയിൽ ഈ വാക്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു സംശയമുണ്ടു്) “വേശ്യാദോഷത്താലല്ലാതെ ഭാര്യായെ ഉപേക്ഷിച്ചു മറ്റൊരാളായിട്ടെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു” എന്നുള്ള പ്രസ്തുതവാക്യത്തെ ഒരു മഹാൻ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതു ഇപ്രകാരമാകുന്നു. വേശ്യാദോഷം നിമിത്തമല്ലാതെ എന്നു പറയുന്നതു ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണത്തെക്കുറിച്ചാകുന്നു അതായതു വേശ്യാദോഷത്താൽ അല്ലാതെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ പാടില്ല. എങ്കിലും മറ്റൊരാളായിട്ടെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ അതു വ്യഭിചാരം ആകുന്നു. ഈ വ്യാഖ്യാനത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം ഈ വാക്യവും ശേഷമുള്ള വാക്യങ്ങളോടു യോജിക്കുകയും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും വീണ്ടും വിവാഹം ചെയ്യാൻ അതു വ്യഭിചാരം എന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച ശു: പൌലൂസിന്റെ ഉപദേശം തന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ മൂന്നു സ്ഥലങ്ങളിൽ നാം കാണുന്നു. (റോമാ. ൭. ൧൪; ൧ കോറി. ൧൦, ൧൧. എഫേ. ൫: ൨൨-൨൩) ഇവയിൽ ഒടുവിലത്തെതു “അവർ ഇരുവരും ഒരു ജഡമായിത്തീരും” എന്നുള്ള നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഉപദേശത്തോടു പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തെ സ്ഥലത്തു (റോമാ. ൭. ൧-൪) പറയുന്നതു ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഭാര്യാ ഭർത്താവു ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ വേറൊരാളത്തന്നെ വിവാഹം ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ അതു വ്യഭിചാരം എന്നാകുന്നു. മൂന്നാമത്തെ ഘട്ടവും പൊതുവെ പറയുന്നതാകുന്നു. (൧. കോറി. ൭: ൧൧-൧൨) ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഭാര്യാ ആ സ്ഥിതിയിൽ തന്നെ ഇരിപ്പാണോ അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ ഭർത്താവോടു കൂടി ചേരുകയാണോ പറയുന്നു.

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെയും പൌലൂസിന്റെയും ഉപദേശങ്ങൾ മാത്രമെ ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു പുതിയനിയമത്തിൽ ഉള്ള ഇവരുടെ ഉപദേശത്തിന്റെ ഏല്ലാ ഭാഗങ്ങളും തമ്മിൽ യോജിക്കുന്നുമുണ്ടു്. ൭-ാം ശതാബ്ദകാലം വരെയുള്ള പിതാകന്മാരിൽ ചുരുക്കം ചിലർ മാത്രം, ഉപേക്ഷിപ്പിന്റെ ശേഷം ചുരുക്കം ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രം വീണ്ടും വിവാഹത്തിന്നു അനുവദിക്കുന്നുള്ളു. ലത്തീനിയൻ. ഭാര്യായെ ഭർത്താവോ വേശ്യാദോഷം നിമിത്തം വേർപിരിഞ്ഞാൽ വേശ്യാദോഷം ചെയ്യാത്ത ആളിന്നു വീണ്ടും വിവാഹത്തിന്നു അനുവദിക്കുന്നു. ഒസ്തോറിയനും അംബ്രോസിയാസ്സ്കർ എന്ന ഏഴത്തുകാരനും വേശ്യയായ ഭാര്യായെ നിരപരാധിയായ ഭർത്താവിന്നു വീണ്ടും വിവാഹം ചെയ്യാമെന്നും ഭർത്താവു കറകാരനായിരുന്നാൽ ഭാര്യാ കൊല്ലം, രണ്ടുപേരും കറകാരായിരുന്നാൽ രണ്ടുപേർക്കും വിവാഹം വീണ്ടും ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നും പഠിപ്പിക്കുന്നു. ശു: എപ്പിസ്കോപ്പാലിയസ് വേശ്യാദോഷത്താലോ മറ്റൊരുകാരെങ്കിലും കാരണത്താലോ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടാൽ രണ്ടു കൂടുകയും പുനർ വിവാഹത്തിന്നു അനുവദിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതു ഓരോ ആളുകളുടേയും സ്ഥിതിയെ അറിഞ്ഞു സഭ പ്രത്യേകമായി കരുണയോടെ അനുവദിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ പാടുള്ളു എന്നുകൂടെ പറയുന്നുണ്ടു്. ശു: ബേസിലിയസ് എപ്പിസ്കോപ്പാലിയസിനോടു യോജിക്കുന്നു.

ഇവരെ ഒഴിച്ചു ശേഷമുള്ള പിതാകന്മാരെല്ലാം പ്രത്യേക കാരണങ്ങളെ വകവെക്കാതെ പൊതുവിൽ വിവാഹം വേർപിരിയപ്പെട്ടവൻ പാടില്ലാത്തതെന്നും ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക കാരണത്താൽ വേശ്യാദോഷത്താൽ തന്നെയും വേർപിരിയപ്പെടുന്നപക്ഷം രണ്ടുകൂടരും ഭർത്താവും ഭാര്യായും നിരപരാധിയായാലും അപരാധിയായാലും വീണ്ടും വിവാഹം ചെയ്യുകയും എന്നു വിരോധിക്കുന്നു. നൂനഹദോ

സുക്ഷ്മത സധാരണ നിശ്ചയങ്ങളും ജപ്രകാരം ഉപേക്ഷിപ്പിന്റെറശേഷം വിവാഹത്തെ വിരോധിക്കുന്നു. (വാററു്കിൽ മൻപു—൩൪൬) ദോമാ സഭയുടെ ഉപദേശം ഉപേക്ഷിപ്പിന്റെറശേഷം വിവാഹം പാടില്ലെന്നാണ് (ത്രെന്തുന്ന ഹദോസ്. സെസ്സ. ൨൪. കാനോൻ ൭.) ആംഗ്ലിക്കൻസഭയും വിവാഹത്തുകൽ ഓർത്തഡോക്സോടോ ജീവനോടൊന്നിനാൽ മറ്റൊരാൾ വേരൊരാളുമായി വിവാഹം ചെയ്തയില്ലെന്നു ഉടമ്പടി ചെയ്യുകയും ഉടമ്പടിയുടെശേഷം മാത്രമെ വിവാഹം പാടുള്ളൂ എന്നു കല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (൧൬൦൩-ലെ ൧൦൬-ാം ൧൦൭-ാം കാനോനുകൾ) കിഴക്കേസഭകളിൽ ചില കൂടൽ, യൂറോപ്പിനിയന്റെറസി.പി.ൽ നടപടികളിൽ പ്രസമാവിച്ചിരിക്കുന്ന കാരണങ്ങളാൽ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർ പുനർ വിവാഹം അനുവദിക്കുന്നു. ഇവകൾ വേൾട്ടാദോഷംകൂടാതെ വേറെ ചിലതും ഉൾപ്പെടുന്നു. (ആധുനികാഷ്ട്രാസഭയുടെ നടപടികൾ. കോവെൻ ൨൧൧—൨൨) ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേകകാരണങ്ങളാൽ ഉപേക്ഷിപ്പുനും പുനർ വിവാഹം ചെയ്യാനുള്ള വിധി മേല്പട്ടുകാരനിൽനിന്നു ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്. (അതേനിയമം മേൽപ്പട്ടുകാരനായ ആൾമിഷോപ്പ. ൩൬-൩൭. യെറുസാലേം സഭാകാനോൻ ൪൧) റഷ്യാസഭയിൽ വേൾട്ടാദോഷം, നാടുകടത്തൽ ഇവകൾക്കു പുനർ വിവാഹം അനുവദിച്ചുവന്നു. (ഡോൾഗാ ൭൧൧—൭൧൩) ദോമാസഭയോടു ചേർന്നിട്ടുള്ള കിഴക്കേസഭകൾക്കു തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികനടപടിയെ അനുസരിച്ചു നടപ്പാൻ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. (സ്കൊഡ്ഷ്, ഡോൾഗാ ൧൬; ൯൦) നമ്മുടെ സഭയും ഹദോസോടു കൂടാതെ കാനോൻ നിയമപ്രകാരം, മരണം, പരസ്യമായ വേൾട്ടാദോഷം, സംയോഗം പാടില്ലാത്ത രോഗബാധ മുതലായവകളാൽ അല്ലാതെ ദമ്പതിമാർ രമ്മിൽ വേർപിരിയാൻ പാടില്ല എന്നു കല്പിക്കുന്നു.

പുറജാതി വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു കോറീനിയരുടെ ലേഖനത്തിൽ ഒരു ക്ഷുദ്രമായ ഘട്ടം ഉണ്ടു്. (൧ കോറി. ൭: ൧൨—൧൬) ഇതിന്നു മുമ്പുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ ശു: പൌലൂസ വിവാഹം വേർതിരിയപ്പെട്ടവൻ പാടില്ല എന്നും അതു കർത്താവുതന്നെ കല്പിക്കുന്നതാണെന്നും പറയുന്നു. പിന്നീടു ക്രിസ്തു,ാനികൾക്കു പുറജാതികളോടുള്ള സംബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് പറയുവാൻ തുടങ്ങുകയും അതു കർത്താവല്ല താൻ തന്നെപറയുന്നതാണെന്നും പറയുന്നു. പിന്നീടു അവൻ പറയുന്നതു ഒരു സഹോദരൻ അവിശ്വാസിനിനായ ഒരു ഭാര്യാ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും അവൾ വിശ്വാസിനിയായാകാതെ ഭർത്താവിനോടുകൂടെ വസിക്കാൻ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ അവൾ ഒരുമിച്ചു വസിക്കണമെന്നാകുന്നു. പിന്നെയും പൌലൂസ അവിശ്വാസിനിയായ ഭാര്യാ വിശ്വാസിനിയായ ഭർത്താവിനോടുകൂടെ വസിക്കാൻ മനസ്സിലെങ്കിൽ എന്നുള്ള ദുഷ്ടവിഷയത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ വിശ്വാസിനിയായ ആൾ ബന്ധനത്തിൽ അകപ്പെടിരിക്കുന്നില്ല എന്നു താൻ പറയുന്നു. ജീവിനെ സംബന്ധിച്ചു പരിശുദ്ധപിതാക്കൾമാരുടെ ഉപദേശം പ്രസ്തുതദമ്പതിമാർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹം ക്രിസ്തീയമല്ലെന്നും അതിനാൽ വിശ്വാസിനിയായ ആളിന്നു മറ്റൊരാളോടു ഉപേക്ഷിച്ചു ന്യായമായി വേരൊരു വിവാഹം ചെയ്യാമെന്നും ആകുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ പൂർവ്വപരിമിതവേദശാസ്ത്രികൾ തമ്മിൽ പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു.

വിമതസമരായ ആളുകൾ വിശുദ്ധസഭയിലേക്കു ചേരുന്നവർക്കും അവർക്കു മുമ്പെതന്നെ വിശുദ്ധ സഭയിൽ നില്ക്കുന്ന ആളുകളുമായി വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനെ ഒരു പ്രകാരത്തിലും വിരോധിച്ചാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.

മുമ്പൊരിക്കൽ അംഗ്ലിക്കൻസഭയിലെ സ്ത്രീകളെ നമ്മുടെ സഭയിലെ പുരുഷന്മാർ വിവാഹം ചെയ്യുകയോ എന്നു വിരോധിക്കുന്നതായ ഒരു ലേഖനം ഇടവകപത്രികയിൽ ഒരാൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ലേഖനങ്ങൾ ഏഴുതന്നെ തലച്ചോറുള്ള കൂട്ടരുടെ പ്രാവൃത്തിയല്ലെന്നും പാമരതപാധിക്രതംകൊണ്ടോ അസൂയകൊണ്ടോ ഏഴുതിട്ടുള്ളതാണെന്നും അല്ലാതെ വിചാരിപ്പാൻ മാറ്റം കാണുന്നില്ല. ഏതുകൊണ്ടെന്നാൽ നമ്മുടെ സഭയുടെ നിയമപ്രകാരം കല്പിക്കപ്പെടിരിക്കുന്ന കർമ്മരഹിതശേഷം ഏതുജാതിമതസമരീൽ നില്ക്കുന്ന സ്ത്രീപുരുഷന്മാരായിരുന്നാലും നമ്മുടെ സഭാഗങ്ങളുമായി വിവാഹത്തിന്നു അനുവാദമുണ്ടു്.

(തുടരും.)

റവ: കുറിയങ്കോസ്.

ധ്യാനം ൨.

“എന്നാൽ പട്ടാളക്കാരിൽ ഒരുവൻ ഒരുമുട്ടിയുള്ള കുന്തംകൊണ്ടു അവന്റെ മാർപ്പിടം കത്തി. ഉടൻതന്നെ രക്തവും വെള്ളവും അതിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു-”

എന്റെ ആത്മാവേ! കുരിശിക്കുപ്പെട്ടവനായ നിന്റെ വിമോചകന്റെ ശരീരം കുരിശിന്മേൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നതിനെ നീ കാണുക. അതിവേദനയും, നെടുവീപ്പും, അവയുടെ ശക്തിയോടെ തന്നിൽ വ്യാപാരം ചെയ്യ.

എന്റെ ആത്മാവേ! നിന്റെ പാപഭാരത്തിൻപെരുപ്പം ഹേതുവാൽ ശുദ്ധത നിറഞ്ഞതായ അവന്റെ ഹൃദയം തകന്നിരിക്കുന്നു.

കൊട്ടാരഹൃദയമായ പട്ടാളക്കാർ ആയുധപാണികളായി അവന്റെ മുമ്പാകെ സമീപിക്കുന്നു. അവരിൽ ഒരുവൻ ആ ശുദ്ധതയുടെ മാർപ്പിനെ കത്തിതറക്കുന്നു.

കണ്ടാലും, രക്തവും വെള്ളവും പരിശുദ്ധമായ ആ നീരുറവയിൽനിന്നു ചിന്തുന്നു.

ആദ്യ ആദാം നിദ്രാമയക്കും ഉള്ളവനായി തീർന്നപ്പോൾ ഭാഗ്യമായ ഹവാ അവന്റെ മാർപ്പിൽനിന്നു രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു.

എന്റെ ആത്മാവേ! അപ്രകാരംതന്നെ നിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനായ രക്ഷകൻ മരത്തിന്റെ നിദ്രയെ പ്രാപിച്ചസമയം അവന്റെ ഏക മണവാട്ടിയായ വിശുദ്ധസഭ, അവന്റെ വിശുദ്ധമാർപ്പിൽനിന്നു രഹസ്യം നിറഞ്ഞതായ തുടസം എടുക്കയും, പരിശുദ്ധ ജീവന്റെ നിത്യതയ്ക്കും രക്ഷണമായ ആശ്വാസത്തിനുമായി സാരാംഗങ്ങളാകുന്ന രഹസ്യത്തിൻ കൂദാശകളെ നേടുകയും ചെയ്യ. എന്തെന്നാൽ അവന്റെ മാർപ്പിൽനിന്നു ഒഴുകി വന്നതായ വെള്ളം അവനിൽ നാം വീണ്ടുംജനിച്ചതായവിശുദ്ധ മാമോദീസായുടെ വിശുദ്ധ വെള്ളത്തെ മുൻകുറി കാണിക്കുന്നു.

അവന്റെ വിശുദ്ധ മാർപ്പിൻ നീരുറവയിൽനിന്നു പൊന്തിവന്നതായ വിശുദ്ധ രക്തം, പാപത്തിന്റെ മോചനത്തിനായി വലക്കുംവേണ്ടി ചിന്തപ്പെട്ടതായ പുതിയ നിയമത്തിൻ രക്തമാകുന്ന വിശുദ്ധ കാസായേയും ലക്ഷ്യമാക്കുന്നു.

൩. അതിനാൽ എന്റെ ആത്മാവേ! നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നതായ നിന്റെ രക്ഷയുടെ വില എന്തുമാത്രമെന്നു നീ തന്നെ ചിന്തിക്കുക.

ആ വെള്ളത്താൽ നീ പുതുതാക്കപ്പെട്ടു- നീ വീണ്ടുംജനിച്ചു- ആ രക്തത്താൽ നീ വൃഷ്ടിപ്പെട്ടു-

ഇവയെ നീ ഏതു മില്ലാതെ എണ്ണരുതെ! എന്റെ ആത്മാവേ! നീ ബുദ്ധിയോടുകൂടി പെരുമാറണമെ. നിന്റെ രക്ഷയുടെ സൂക്ഷ്മവിലയെ നീ കണ്ടറിയണമെ. നിന്റെ നെററിയിലും നിന്റെ ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തും വിലമതിപ്പാൻ പാടില്ലാത്ത രക്ഷയുടെ വിലയെ ഏകദേശമായി എങ്കിലും നീ വരച്ചിടണമെ.

൪. എന്റെ ആത്മാവേ! മുറിവും ചരവും നിറഞ്ഞതായ ആ രിദ ശരീരത്തെ നീ ദർശിക്കുക!

രക്ഷയുടെ ആ നീരുറവയെ നീ നോക്കുക!

മുളളകളാൽ കത്തിതൂറക്കപ്പെട്ടതായ ആ ശിരസിനെ നീ കാണുക. ചമ്മട്ടികൊണ്ടുള്ള അടികൾ വഹിച്ചതായ ആ മുതുകിനെ നീ ഒന്നു നിരീക്ഷണം ചെയ്യുക.

എന്റെ ആത്മാവെ! എന്റെ ആത്മാവെ! ആണിപ്പഴുതുകൾ നിറഞ്ഞതായ ആ പാദങ്ങളെയും കൈകളെയും നീ സങ്കടത്തോടുകൂടി നോക്കുക. എന്റെ ആത്മാവെ! ആർക്കുവേണ്ടി ഇവയെല്ലാം നിന്റെ രക്ഷകൻ സഹിച്ചു? നിനക്കുവേണ്ടിയല്ലെന്നു നീ വിചാരക്കുന്നുണ്ടോ?

എന്റെ ആത്മാവെ! നിന്റെ രക്ഷകൻ ക്ഷമയോടുകൂടി സകല കഷ്ടതകളെയും സഹിക്കുന്നു.

എന്റെ ആത്മാവെ! ഇവയെ ഒന്നു ദർശിക്കുവാൻ പോലും നിനക്കു മനസാകുന്നില്ലല്ലോ.

നിന്റെ ഉടയവനെ ആപാദിച്ചു. നീ ഒന്നു കാണുക. അവന്റെ ശരീരത്തിന്റെ വല്ല ഭാഗവും സുഖമുള്ളതായി നീ കാണുന്നുണ്ടോ.

നിന്റെ പാപത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അവന്റെ വൃഥയിൽ അവന്റെ ഞരമ്പുകൾ എല്ലാം തകന്നിരിക്കുന്നു.

നിന്റെ പാപങ്ങൾ ഹേതുവാൽ നിനക്കുവേണ്ടിതന്നെ അവൻ ഇതാ, കൈകൾ വിട്ടുത്തപ്പെട്ടവനായി കുരിശിന്മേൽ, നിന്റെ മുഖത്തിൻ മുമ്പാകെ വരയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

൫. എന്റെ ആത്മാവെ! എപ്പോൾ നിന്റെ പാപത്തെപ്പറ്റി നീ ദുഃഖിക്കും?

എവിടെ നിന്നെ നീ മറയ്ക്കും? നീ ചഞ്ചലപ്പെടരുതെ—നിന്റെ രക്ഷകൻ നിനക്കുമുമ്പായി എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്നു. തന്നിലേക്കു അടുപ്പാൻ നിനക്കു യോഗ്യതയുണ്ടോയെന്നു നിന്നെതന്നെ പരിശോധിക്കുക?

സത്യക്രിസ്ത്യാനിക്കടുത്ത ജീവന്റെ ആത്മാവിന്റെ ധൈര്യത്തെ നീ നേടുക.

അപ്പോൾ, അവന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിങ്കലും കുരിശുങ്കലും നിനക്കു അഭയം പ്രാപിക്കാം.

തന്നെയുമല്ല—ധാരമുറിയാതെ രക്തവും വെള്ളവും ചൊരിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായ അവന്റെ മാവിൻമീതെ നിനക്കു ശരണം പ്രാപിക്കാം.

എന്റെ ആത്മാവെ! അതിനാൽ അരകൈകളെപ്പോലുള്ള ശുദ്ധത നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടുകൂടി അവനിലേക്കു അടുത്തുചെന്നു ജീവന്റെ ശരീരത്തെ ഭക്ഷിക്കുക. ജീവന്റെ കാസായെ കുടിക്കുക. ചെയ്യുക. അപ്പോൾ നീ സത്യമായിട്ടും ജീവിക്കും.

ഒരു ക്ലബ്ബ്. (ചിന്നക്കുട്ടി)

പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അഞ്ചും ഏകും ചിലപ്പോൾ അതിലധികവും അളകൾ ഏതെങ്കിലും ഒരുസ്ഥലത്തു കൂടുകൂടിവരിക പതിവായിരുന്നു. സന്ധ്യയ്ക്കു എല്ലാവരും ഹാജരാകയും പത്തുപതിനൊന്നു മണിയാകുന്നതുവരെ രാജ്യസംബന്ധമായും സാമൂഹികമായും മതസംബന്ധമായും ഓരോ വർത്തമാനങ്ങൾ പറഞ്ഞു സമയം കളയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ചിലർ വർത്തമാനക്കുടലാസു വായിക്കും. എന്നാൽ സംഭാഷണം പ്രായേണ വൃദ്ധമായിരുന്നുവെന്നതന്നെ പറയാം. ഈ മാതിരികൂട്ടത്തിനു ക്ലബ്ബ് എന്നായിരുന്നു പേർ പറഞ്ഞുവരാറ്. ഇതിനോടു ഏകദേശം സാമ്യമുള്ള സംഘങ്ങൾ ഈ കേരളത്തിലും പലയിടങ്ങളിലുമുണ്ടു്. അതുകൂടി ഒന്നാകുന്നു ഞങ്ങളുടെ വരിയൂർ സംഘം. ക്ലബ്ബ് എന്ന നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സാധാരണയായി അതുകൾക്കു പേർ പറഞ്ഞുവരാറില്ലെങ്കിലും സൌകൃത്യത്തിനുവേണ്ടി ഇത്തരം സംഘത്തിനു ക്ലബ്ബ് എന്നു തൽക്കാലം നാമധേയം ചെയ്യുക തന്നെ. വരിയൂർ ക്ലബ്ബിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ചെറിയ വിവരണം വായനക്കാർക്കു് പലവിധത്തിലും രസകരമായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നതിനാൽ താഴെ കുറിക്കുന്നു:

ഞങ്ങളുടെ ക്ലബ്ബ് കൂടുന്നത് അത്താഴം കഴിഞ്ഞു ഏഴര, എട്ടു മണിയോടുകൂടിയാണ്. ഞാൻ പൂർവ്വകാലത്തു പേരാണുള്ളതു്. ഒന്നാമത്തെയാൾ ദിവ്യശ്രീ പ്ലാക്കിപ്പറമ്പിൽ ചാണ്ടിക്കുത്തനാരവർകളാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിനു ഭർതാവയ്ക്കു പ്രായമുണ്ടു്. നല്ല മതവൈരാഗ്യമുള്ള ആളാണ്. ഒരിക്കൽ ക്ലബ്ബിൽവെച്ചു സംഭാഷണമദ്ധ്യേ എന്നോട്ടു് “ചിന്നക്കുട്ടി, നമ്മുടെ സൗസഭയെപ്പറ്റി ശങ്കിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഒട്ടുംതന്നെയില്ല. ശ്രീഹാര്യക്കുത്ത സഭയിൽ വിശ്വസിച്ചു മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ കാരണവന്മാർ നിശ്ചയമായിട്ടു് ഇപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലാണ്, അഥവാ നരകത്തിലാണ് അവർ പോയിരിക്കുന്നെങ്കിൽതന്നെയും ഞാനും അങ്ങോട്ടുതന്നെ പോകാൻ തയ്യാറാണ്” എന്നു പറഞ്ഞതു് ഞാൻ ഇപ്പോഴും ഓർക്കുന്നു.

സുറിയാനി ഭാഷയിൽ വലിയ പാണ്ഡിത്യമില്ലെങ്കിലും അച്ചൻ പള്ളിയിൽ ക്രമങ്ങൾ കഴിക്കുന്നതു മുഴുവനും ആ ഭാഷയിലാണ്. ജനങ്ങൾക്കു് ആ ഭാഷമനസ്സിലാകുന്നില്ലെന്നുള്ളവിവരം കൂട്ടാക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. നമ്മുടെ കർത്താവു സംസാരിച്ച ഭാഷയാകകൊണ്ടു് അതിനു ഒരു പ്രത്യേക ശക്തിയുണ്ടെന്നു് പലപ്പോഴും അദ്ദേഹം എന്നോട്ടു പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. മലയാളത്തിലുള്ള പുതിയ കബ്ബാനക്രമം അദ്ദേഹത്തിനു കേൾക്കുകതന്നേവേണ്ടാ. എല്ലാവരുടേയും ക്ലബ്ബാനക്രമം സ്ഥാപിച്ചു സുറിയാനിപഠിത്തം ആരംഭിക്കുന്നതു് ഉത്തമമെന്നു് അദ്ദേഹം ഒരു മഹാസഭയിൽ പ്രസംഗിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. കർബാന അരമണിക്കൂർകൊണ്ടു് തീർത്താൽ ക്രമം സുറിയാനിയിൽ ഉണ്ടെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ നമ്മുടെ അച്ചൻ കർബാന ചൊല്ലിത്തീരാൻ ചിലപ്പോൾ അരമണിക്കൂർവോലും വേണമെന്നില്ല. പള്ളിയിൽ പ്രസംഗിക്കുകയെന്ന വിഷയത്തിൽ അധികം താല്പര്യമില്ല. അയ്യേനികളെ പള്ളിയകത്തു പ്രസംഗിക്കാൻ അദ്ദേഹം അനുവദിക്കയില്ല. കാരണം, കൈവെച്ചുള്ളവരാണെന്നിരുന്നാലും അയ്യേനികൾ പള്ളിയകത്തു പ്രസംഗിച്ചുതുടങ്ങിയതാൽ

ഏതോ ഒരു രഹസ്യം. പൊയ്ക്കാകുമെന്നുള്ളതാണ്. പ്രസംഗം പറയുകയെന്നു എപ്പോഴു വഴയസഭകൾക്കു അധികമായിട്ടു ഇല്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ യുക്തി. എന്നാൽ മുരുകും ചില പെരുനാളുകൾക്കു മാത്രം ആദാമിന്റെ പത്നീമാനം മുതൽ രണ്ടു മണിക്കൂർ നേരം അദ്ദേഹം പ്രസംഗിക്കും. അപ്പൻ വാശിയുള്ള കൂട്ടത്തിലാണ്. വാശി വരുമ്പോൾ മരവൈരാഗ്യം കുറേയ്ക്കു പിന്നാലും. ഒരിക്കൽ ഒരു പ്രധാനദിവസം ഉച്ചക്കുറുപ്പന ചൊല്ലാൻ അദ്ദേഹം ഒരുങ്ങി നിന്നിരുന്നു. കൈക്കാരൻ അനിഷ്ടമായ എന്തോ ഒരുവാക്കു തന്നോടു കർബാനയ്ക്കു മുമ്പു പറഞ്ഞുവെന്നു തനിക്കു തോന്നുകയാൽ ധരിച്ചു കാപ്പ ഉഴരിയിട്ട് ഒരു കഷണം പുകയില മുറിച്ച് വായിലിട്ടുകൊണ്ട് നട്ടനകളഞ്ഞു. വേറൊരിക്കൽ ഒരു വസന്തപ്പെരുന്നാളിനു സ്വപ്ന കാരണനിമിത്തം മുമ്പുകൂട്ടി പണം വാങ്ങിയശേഷമേ താനും മറ്റു പട്ടക്കാരും കുടയും സ്ലീപ്പായും എടുപ്പിച്ചു പ്രദക്ഷണത്തിനായി പുറത്തിറങ്ങിയുള്ളു. പണം ഇടപെട്ട സംഗതികളിൽ അപ്പൻ പരമാത്മിയാണ്. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾക്കു ബഹുമാനക്കരവ് അധികമായിട്ടില്ലാതാനും.

ക്ലബിലെ രണ്ടാമത്തെയാൾ മങ്ങാനത്തു പൈലി അമ്പർകുളാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിനു പ്ലാക്കിപ്പറമ്പിലച്ചനെക്കാൾ മൂപ്പുണ്ട്. പഴയ ചരിത്രങ്ങളും കഥകളും ദിവസേന അവർത്തിക്കുകതന്നെയാണ് ക്ലബിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ തൊഴിൽ. ഉദയവേരൂർ സുന്നഹദോസും ടിപ്പുവിന്റെ പടയും കാലം ചെയ്തു വാത്രിയക്കീസു ബാവായുടെ വരവും ഏല്പാം ഒരേ ഉത്സാഹത്തോടെ ഈ കഴിഞ്ഞ നാലു പഷങ്ങളായിട്ടു ദിവസേന ഇദ്ദേഹം പറഞ്ഞുവരാറുണ്ട്. “ഇംഗ്ലീഷു പഠിച്ചാൽ പിള്ളേർ ചീത്തയായി” എന്ന കാര്യം തെളിയിക്കുന്നതിനു ഇംഗ്ലീഷുകാരുടേയും നവീകരണക്കാരുടേയും സ്ഥിതി ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദാഹരണമാണ് ഏതോ ഒരു സുറിയാനി സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിച്ച നമ്മുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മിക്കവരും സമ്മേളനദിവസത്തെ കർബാനയിൽ സംബന്ധിച്ചില്ലെന്നുള്ള കാര്യം മൂന്നു പ്രാവശ്യത്തിലധികം പലപ്പോഴായി ഏതോടദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നോമ്പിലും നമസ്കാരത്തിലും നമ്മുടെ ഇംഗ്ലീഷു പഠിച്ച പ്രമാണികൾക്കുള്ള ഒരുദാസി വൃക്കത്തുപറ്റി വൃസനഭാവത്തോടെ ഈ നല്ല മനുഷ്യൻ പ്രസ്താവിക്കാറുണ്ട്. കുറേക്കാലം മുമ്പു നടന്ന പ്രസംഗയോഗങ്ങളിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്ന ചില പട്ടക്കാർ പ്രഭാതസമയത്തെ കർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കാതിരുന്ന വസ്തുത ആരോ പറഞ്ഞറിഞ്ഞയുടനെ ഇദ്ദേഹം ഒരു ദീർഘശ്വാസമിട്ടു കമാത്രമാണ് ചെയ്തതു.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പട്ടക്കാർ എത്രതന്നെ കുറവും കാണിച്ചാലും അതിനെപ്പറ്റി ഒരൊറ്റ അക്ഷരം പോലും പുറത്തു മിണ്ടിപ്പോകരുതെന്നുള്ളതു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതപ്രമാണങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. ഈ വരിയ്ക്കർ നിന്നു ഉദ്ദേശം ൨൦ നാഴിക ഭൂരെ വച്ച് മിസ്റ്റർ എം. പി. ചെറിയാൻ ബി. ഐ. ഒരിക്കൽ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. അതിലെ ഒരു വാചകം പട്ടക്കാരുടെ ഇടയിൽ അനല്പമായ ഇളക്കമുണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. നോമ്പു ആചരിക്കണമെന്ന പ്രസംഗിക്കുന്ന പട്ടക്കാർ നോമ്പിൽ മുട്ടയും വാലും ഉപയോഗിക്കുന്നവെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം നവീകരണക്കാരുടെ പത്തു പ്രസംഗങ്ങളെക്കാൾ ദോഷകരമായിരിക്കും” ഇതാണ് വാചകം. ഞങ്ങളുടെ ക്ലബിൽ ഈ വാചകം ഒരു സംവാദവിഷയമായിത്തീർന്നു. പട്ടക്കാരെ

പൊതുവെ ആക്ഷേപിക്കുന്ന ഈ വാചകത്തിന് കാരണം പ്രസംഗികന്റെ ചെറുപ്പമല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും നമ്മുടെ മുമ്പിന്ന് ബലമായി അന്നു വാദിക്കുകയുണ്ടായി.

മൂന്നാമത്തെയോർ ഒരു കച്ചവടക്കാരനാണ്. കൊള്ളാപ്പണവരെന്നു വിചാരിക്കപ്പെടുന്നവരായ മുരുകും ചില കുടുംബക്കാർ മാത്രം വളളിക്കെസ്സാനും ഏറ്റാൽപോരെന്നു ബലമായി ഈ വിദ്വാൻ ശരിക്കാറുണ്ടു. ഒരു വളളിക്കു നൂറു വീട്ടുകാരുണ്ടെങ്കിൽ ആ നൂറു വീട്ടുകാരും—ചില വീട്ടുകാർ എത്ര ദുരിദ്രന്മാരും അപ്രാപ്തന്മാരും അയിരുന്നാൽതന്നെയും—മാറി മാറി കൈസ്സാനും വഹിക്കണമെന്നാണ് ഇയാളുടെ മനം. ഇയാൾ വളരെ കായ്പ്പിപരമുള്ള ആളല്ലെന്നുവരികിലും സാമൂഹികമായി പല കായ്പ്പങ്ങളും കൃഷ്ണിൽവെച്ച് വാദിക്കാറുണ്ടു്, “വടക്കരായ നമുക്കു ഒന്നും വേണ്ട, എല്ലാം തെക്കു് മതി” എന്നു് ഇയാളുടെ സംഭാഷണത്തിൽ ഒരിക്കലും കിലും പുറത്തുവരാതിരിക്കയില്ല. “ചിന്നക്കുട്ടി, നീ കുറെ പഠിച്ചു, അറിയും കായ്പ്പശേഷിയും ഉള്ള ആളാണല്ലോ, ഞാൻ പറയുന്നതു കേൾക്കണം. സമുദായത്തിന്റെ സ്വത്തല്ലാം എവിടേ? ഷോടതിവെച്ചു, ആവണം എന്തു കാട്ടി? പരുമല കിട്ടുന്ന പണം എന്തു കാണിക്കുന്നു? സിമ്മനാരിപ്പണം എവിടേ? വടക്കുനിന്നു എത്ര പണമാണ് തെക്കോട്ടു് പലപ്പഴായി പിരിച്ചുകൊണ്ടുപോയിട്ടുള്ളതു? എന്നിട്ടു വടക്കു് ഏന്താ ഗുണം?” ഇങ്ങിനെയൊക്കെ ഇയാൾ ചിലപ്പോൾ കലശൽ കൂട്ടും. “അതെല്ലാം സമുദായ നേതാക്കൾ ആലോചിച്ചുകൊള്ളുമെന്നും അവർ അന്യായമായി യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കയില്ലെന്നാണ് വിചാരിക്കേണ്ടതെ”ന്നും ഞാൻ ഇടയ്ക്കു പറഞ്ഞുപോയാൽ ഇയാൾ എന്റെ മുഖത്തേക്കു ഉഗ്രമായി ഒന്നു തുറിച്ചുനോക്കിയിട്ടു കുറെനേരം മിണ്ടാതെയിരുന്നുകളയും.

കൃഷ്ണിലെ നാലാമത്തെയോർ മാതൃ എന്നു പേരുള്ള ഒരു യുവാവാണ്. ഏഫ്. ഏക്കു തോറു തോറു് ഒരു പ്രാപകനായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ഇയാൾ കുറെനാൾ നാഗൽമിഷ്യനിലേക്കും പിന്നീടു നവീകരണത്തിലേക്കും ചാഞ്ഞിട്ടുള്ളയാളാണ്. പ്ലാക്കിപ്പറമ്പിലുള്ളന്റെ വെളിച്ചത്തുവരാൻ മടിച്ചാണ്. ശനിയാഴ്ച സന്ധ്യക്കൊ മാരാനായ വെരുന്നാളിന്റെ രാലേ സന്ധ്യക്കൊ അച്ചൻ കൃഷ്ണിൽ വരാത്തപ്പോഴാണ് ഇയാൾ സാധാരണ പ്രവൃത്തിക്കുവരുന്നതു. നവീകരണ യുവാക്കളിൽ കണ്ടുവരാറുള്ള ആത്മീക നിഗമം ഈ യുവാവിലും ഒട്ടും കുറവല്ല. കുറെക്കാലം മുമ്പെ ഇയാൾക്കുണ്ടായിരുന്ന മതാഭിപ്രായങ്ങൾക്കു ഇപ്പോൾ സ്വല്പം മാറ്റം വന്നിട്ടുണ്ടു. സുറിയാനിപ്പള്ളിയിൽ കുർബാന കാണാൻ പോകാതിരുന്ന കാരണത്താൽ വെണ്ടു് അപ്പനിൽനിന്ന ഇയാൾ അടികൊള്ളുമ്പോൾ മന്ദസ്വരത്തിൽ സ്പോരും പറയുക പതിവായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ സുറിയാനിപ്പള്ളിയിൽ പോകാൻ ഇയാൾക്കു അഭാഷം മടിച്ചില്ല. നാലഞ്ചു വയ്ക്കു മുമ്പു എന്നോട്ടു ഇയാൾ, “തന്റെ ഈ കമ്പിടീലും കുരിശുവരയും മാറ്റേണ്ടകാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു”വെന്നു പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അതിൽ പിന്നീടു ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പാദി കുരിശു വരക്കുന്നതും മാരാമണ്ണ മെത്രാച്ചൻ കമ്പിടുന്നതും ഇയാൾ സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടതിനുശേഷമേ അപ്രകാരം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിട്ടുള്ളു. “സുറിയാനിക്കാർ അർത്ഥം” എന്നു ഒരിക്കൽ കൃഷ്ണിൽ ഒരു സംവാദം നടന്നു. നവീകരണക്കാരും സുറിയാനിക്കാരാണെന്നു യുവാവു വാദി

ജ. സുറിയാനിസഭയിൽനിന്നു തെറ്റിയവർ സുറിയാനിക്കാർ എന്നുള്ള പേരിനു അർഹതയില്ലെന്നായി ഞാൻ. “സുറിയാനിസഭ” എന്ന നാമധേയം യാക്കോബായ വിശ്വാസത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നസഭയ്ക്കു മാത്രം പററുന്നതാണെന്നു ഞാൻ ചില കാരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു തെളിയിച്ചു. അന്യോദ്ധ്യാപത്രീയർക്കീസിനെ സുറിയാനി പാത്രീയർക്കീസ് എന്നല്ലാതെ യാക്കോബായ പത്രീയർക്കീസ് എന്ന ഋദോഷിൽ ആരും വിളിക്കാറില്ല. സുറിയാനി പാത്രീയർക്കീസിന്റെ കീഴിലുള്ളവരാണ് സാക്ഷാൽ സുറിയാനിക്കാർ. അല്ലാത്തവർ സുറിയാനിക്കാർ ആകയില്ല. “കാതോലിക്കോസ് ഓഫ് ട്രിന്തസ്” എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം വായിച്ചാൽ “സുറിയാനി” എന്ന നാമം ആർക്കുപയോഗിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു വിശദമായി കാണാവുന്നതാണ്. അല്ലാതെ, കാരണവന്മാർ സുറിയാനിസഭയിൽനിന്നുവരായിരുന്നതുകൊണ്ടു തങ്ങളും സുറിയാനിക്കാരെന്നോ സുറിയായിലെ രക്തസംബന്ധം തങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു ആ നാമം ധരിക്കാമെന്നോ വാദിക്കുന്നത് മൌഢ്യവും ലജ്ജാവഹവും മാത്രമാണെന്ന് ഞാൻ അയാളെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു. വേദാന്തരീക്ഷൽ, നവീകരണസഭയാണ് മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ മലയാളത്തു സ്ഥാപിച്ചതെന്നും ഇതു തെളിയിക്കാൻ താൻ ഒരു ചരിത്രം എഴുതി അച്ചടിപ്പിക്കാൻ പോകുന്നുവെന്നും ഇയാൾ പ്രസ്താവിച്ചു. സുറിയാനിക്കാർ ഇടക്കാലത്തു് നവീകരണസഭയിൽനിന്നുവിരിഞ്ഞുപോയവരെനാണ് ഇയാൾ പറയുന്നതു. ഇയാളുടെ ചരിത്രമൌഢ്യത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ വിസ്മയിച്ചു. നല്ലതു കൊല്ലത്തിനു മുമ്പുവരെ അസഭ ഏവിടെയായിരുന്നു എന്നുള്ള ചോദ്യത്തിനു മറുപടി ഇല്ല. ഇങ്ങിനെ മിസ്റ്റർ മൗര്യ കൃഷിപ്പിച്ചു വലപ്പോഴം കഴങ്ങി വശമാകാറുണ്ടു.

ശേഷം വഴിയെ എം.പി.പിററർ.

“ബാഡ്ജർ ധാരയും താരകയും”

നവീകരണസഭയിലെ വട്ടതപത്തെ സംബന്ധിച്ചു പത്രികയും താരകയും തമ്മിൽ നടത്തിവരുന്ന വാദങ്ങൾ മിക്കതും വായിച്ചു രസിക്കുന്ന അളകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരുവന്നാണ് ഞാൻ. രണ്ടിലെയും വാദങ്ങളുടെ സാധുതപത്തെയോ ബലഹീനതയെയോ സംബന്ധിച്ചു ഒരുവനോ സമെശ്വരണമെന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

മാർ മര്യസ് അത്താനാസ്യോസു ചരിയാൽ സ്ഥാനം സമ്പാദിച്ചു എന്നു തെളിയിക്കുന്നതിനായി ഡാക്ടർ ജി.പി. ബാഡ്ജർ സാസ്സിന്റെ “നെസ്റ്റോറിയൻസ് ആൻഡ് ദെയാർ റിച്ച്വൽസ്” എന്ന പുസ്തകത്തെ പത്രിക സാക്ഷിയാക്കയും അതിൽനിന്നു യാതൊരു മറുപ്യയും എടുക്കാത്ത ഒരു അനുമാനം താരകാധിപർ എടുക്കയും ചെയ്തു. ആ അനുമാനം യൌക്തികമായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും പരോക്ഷമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണെന്നും കാണിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം.

ശെമ്മാശായിരികെ കത്തനാരാണെന്നു പറഞ്ഞുവെന്നും അതുനിമിത്തം കുർബാന മൂസലിൽ ഒരു പള്ളിയിൽ അണച്ചുവെന്നും യാക്കോബായ മെത്രാൻ മരിച്ചുപോയി എന്നു മൂസലിൽവെച്ചു പറഞ്ഞു എന്നും മറ്റുമുള്ള സംഗതികൾക്കുണ്ടല്ലോ പത്രിക ടി. പുസ്തകം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതു. ഇതി

257

നെ താരക എത്രയും ഇതെന്നും മാർ മത്സ്യസിന്റിന്നു പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും മാർക്രീലോസു മലയാളത്തുവന്നതിന്റെശേഷം പരദേശത്തുള്ളതന്റെ ഇഷ്ടമാക്കി എഴുതി അയച്ചതിന്റെ ഫലമായി അവർ സാബ്ബിനെ തെറ്റിധരിപ്പിച്ചതാണെന്നും 'പരദേശികന്മാർ ഒരുദേശത്തെ വൃത്താന്തം എഴുതിക്കൂട്ടുന്നതിൽ വരുന്ന അശ്ചര്യകരമായ തെറ്റുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇവയും ഉൾപ്പെട്ടതാണെന്നും തുലാമാസത്തിലെ താരകയിൽ വാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ അനുമാനങ്ങൾ ശരിയായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നു തെളിയിക്കാനാണ് ഞാൻ ഭാവിപ്പുന്നത്.

(൧) മെത്രാൻപട്ടം ലഭിച്ചതിന്റെ ശേഷം മാർ മത്സ്യസും ഡാക്ടർ ബാഡ്ജറും തമ്മിൽ ഒരു അഭിമുഖസംഭാഷണം നടന്നതായി തുലാമാസത്തെ താരക സമ്മതിക്കുന്നു. ഈ സംഭാഷണത്തിൽ മലയാളത്തെ സുറിയാനിസഭയെയും അതിന്റെ അപ്പഴത്തെ നായകനേയും കുറിച്ച് സാബ്ബ് മെത്രാപ്പോലീത്ത ചോദിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരമായി ചേപ്പാട്ടു മാർ ദീവന്നാസ്ത്രോസു ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്നു മാർ മത്സ്യസു പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ "ഇൻഡ്യയിലെ ഏക യാക്കോബായ മെത്രാന്റെ മരണശേഷം" എന്നു എഴുതുന്നതിനു വകര. ഇൻഡ്യയിലെ യാക്കോബായ മെത്രാൻ സാധുവായ പട്ടാമ്പലുള്ള ആൾ അല്ലാത്തതുകൊണ്ട്" എന്നൊരു മറ്റൊരു തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു സന്ദേഹമില്ല. മാർ മത്സ്യസുമായി സംഭാഷണം നടത്തിയപ്പോൾ താൻ പഠിച്ചിരുന്ന കാളേജിനെക്കൂടെ കൃത്തിച്ചു ചോദിച്ച സാബ്ബ് മനസ്സിലാക്കിയെങ്കിൽ താൻ ഭരിക്കാൻ പോകുന്ന സഭയെക്കുറിച്ചും അതിലുള്ള മേല്പട്ടക്കാരുടെ എണ്ണത്തെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ ഭരണരീതിയെക്കുറിച്ചും മറ്റും സാബ്ബ് ചോദിച്ചില്ലായെന്നു നമുക്കു ഊഹിക്കാം? ചോദിച്ചെങ്കിൽ മാർ മത്സ്യസിന്റെ മറുപടിയിൽനിന്നും ചേപ്പാട്ടെ മെത്രാപ്പോലീത്ത മരിച്ചുപോയെന്നു മനസ്സിലായിട്ടല്ലയോ "ഏക യാക്കോബായ മെത്രാന്റെ മരണശേഷം" എന്നു അദ്ദേഹം തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതിപ്പിടിപ്പിച്ചത്? (തുടരും)

മലങ്കര ഇടവകയുടെ മാർ ദീവന്നാസ്ത്രോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ എഴുത്തു

നമ്മുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴുള്ള എല്ലാ പള്ളികളിലെയും വികാരിമാരും ദേശത്തു പട്ടക്കാരും കൈക്കാരും ശേഷം ജനങ്ങളുമായി നമ്മുടെ പ്രിയ മക്കളായ എല്ലാവരും വാഴ്വു.

നമ്മുടെ ആത്മീയ തൊഴുത്തിലെ ആടുകളും നമ്മുടെ കണ്ണുകളുടെ കൃഷ്ണമണികളും നമ്മുടെ ഭജനം ശക്തിയുമായിരിക്കുന്ന പ്രിയ മക്കളേ! നാം ഏതൊരു മാസങ്ങളായി രോഗക്കിടക്കയിൽ കിടക്കുന്നു എന്നുള്ള വിവരം നി

ങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. മനുഷ്യായുസ്സ് നിശ്ചൽപോലെയാ, പൂ
ല്ലിന്റെ പൂവ് പോലെയാ അസ്ഥിരമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു വിശുദ്ധവേ
ദം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതുമാത്രമല്ല, ആ പരമസത്യം ആരാലും നിഷേധി
പ്പാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം ദിവസേന എന്നപോലെ നമ്മുടെ കണ്ണുകളാ
ൽ കണ്ടും ചെവികളാൽ കേട്ടും അനുഭവത്തിൽ ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാ
കയാൽ ഒരത്തരം തന്റെ ആയുസ്സിനെക്കുറിച്ച് പ്രശംസിപ്പാൻ അവകാ
ശമില്ലല്ലോ. എന്നാൽ നാമൊ എഴുപത്തേഴു വയസ്സ് പ്രായമുള്ള വൃദ്ധനു
യിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു നമ്മുടെ ഈ ലോകജീവിതകാലത്തിന്റെ ദൈ
ർഘ്യത്തെക്കുറിച്ച് ആശിച്ചിരിപ്പാനോ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ ഇനി ഒട്ടുംതന്നെ
നമുക്കു അവകാശമില്ല. അതിനാൽ ഈ രോഗത്തിൽ നിന്നു നാം സ്വസ്തര
പ്രാപിക്കുകയോ നമ്മുടെ ഈ പരദേശയാത്രയെ അവസാനിപ്പിക്കുകയോ ദൈ
വഹൃദയം എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും അതിനു ക്ഷമയോടെ നാം കീഴ് വെ
ടുകയും അസ്ഥിരമായ ഈ ആയുസ്സിൽ എഴുപത്തേഴു വയസ്സുവരെ നമ്മെ
കാത്തു പഠിപ്പാലിക്കുകയും അനേകം അവകടങ്ങളിൽ കൂടി നമ്മെ വഴി ന
ടത്തുകയും ചെയ്തു ആ പരമ ദയാലുവായ നമ്മുടെ സുഷോഭിനെ നാം മഹ
ത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു നാം മരിക്കുന്നതായാൽ നമ്മുടെ ജഡ
ത്തെ മണ്ണിലേക്കും നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ ദൈവതൃക്കുഴിയിലേക്കും നാം ഏ
ല്പിക്കുന്നു.

പ്രിയ മക്കളേ! നമ്മുടെ കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കു
മ്പോൾ നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകൻ നമ്മിൽ പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുള്ള കരുണയും സ
ഹായങ്ങളും അവസ്തനീയങ്ങളാണെന്നും നാം സകല മനുഷ്യരെയുംകാൾ അ
ധികം തനിക്കു കടപ്പെട്ടവനാണെന്നും നമ്മുടെ കടമസ്തുതകളെല്ലാം നാം ശ
രിയായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ലെന്നുമുള്ള ബോദ്ധ്യം നമ്മുടെ മനസ്സിൽ സദാ വ്യാ
പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അയോഗ്യനായിരിക്കുന്ന നമ്മുടെമേൽ താൻ ചെ
യ്തിട്ടുള്ള അളവറ കരുണയെ ഓർത്തു തന്നെ നാം ഹൃദയപൂർവ്വം അഭിനന്ദി
ക്കുകയും നമ്മുടെ അയോഗ്യതയേയും അപാത്രതയേയും വിചാരിക്കുമ്പോൾ
നാം വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും പാപികളെ നീതീകരിക്കുകയും ബ
ലഹീനന്മാരെ ബലപ്പെടുത്തുകയും അയോഗ്യന്മാരെ യോഗ്യന്മാരാക്കുകയും
താഴ്മയുള്ളവരെ കപ്പലിൽനിന്നു സിംഹാസനത്തിലേക്കുയർത്തുകയും ചെ
യ്യുന്നവനായ കർത്താവിന്റെ കരുണയിൽ നമുക്ക് ഉറപ്പായ ആശ്രയവും
വിശ്വാസവും ഉള്ളതിനാൽ നാം നമ്മെക്കുറിച്ച് ഒട്ടുംതന്നെ ഭയപ്പെടുന്നില്ല.

ദാവീദ് ആടുകളുടെ പിന്നാലെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ദൈ
വം അവനെ വിളിച്ചു തന്റെ ജനത്തിന്മേൽ രാജാവായി അഭിഷേകം
ചെയ്തതുപോലെ നാം മലങ്കരയിടവകയിൽ നിസ്സാരന്മാരിൽ നിസ്സാരനാ
യിരുന്നിട്ടും അനേകായിരം ആത്മാക്കളുടെ ആത്മീയഭരണം കയ്യേൾക്കുന്ന
തിനു ദൈവം തന്റെ കരുണയാൽ നമ്മെ വിളിക്കുകയും ഹൃദയപൂർവ്വം
മേടമാസം ഫെബ്രുവരി- ഡയർബെക്കർ പട്ടണത്തിലുള്ള വിശുദ്ധ ദൈവമാ
താവിന്റെ പള്ളിയിൽ വെച്ച് അന്ത്യോന്ത്യായുടെ രണ്ടാമത്തെ യാക്കോ
ബ് മാറാൻ മാർ ഇഗ്നാത്യോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമനസ്സിലെ
കൈകളാൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായി നാം അഭിഷേകം ചെ
യ്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആ സമയം നമുക്കു ഭരമേല്പിക്കപ്പെട്ട ചുമതലകളും
നാം ചെയ്തു വാഗ്ദത്തങ്ങളും ഏകദേശനിറവേറ്റി നമ്മുടെ ആത്മീയ മക്ക

ഉയ നീങ്ങട്ടെ പരിശുദ്ധ ശ്രീഹന്മാരുടെയും ബാവാന്മാരുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ഉറപ്പിച്ചു ആത്മീയവും ലൗകികവുമായ എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും നമ്മുടെ സഭയേയും സമുദായത്തേയും ഉയർത്തുന്നതിന് അപ്രാപ്തം. ബലഹീനനുമായ നാം ചെയ്തിട്ടുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ നമ്മുടെ മനസ്സിന്റെ ആഗ്രഹപ്രകാരം തൃപ്തികരമായിട്ടില്ലെങ്കിലും നമ്മുടെ മക്കളായ നീങ്ങൾ എല്ലാവരും അവ തൃപ്തികരമായിട്ടുണ്ടെന്നും നീങ്ങൾക്കു നമ്മുടെമേൽ നിഷ്കളങ്കമായ ഭക്തിയും സ്നേഹവും ഉണ്ടെന്നും നീങ്ങൾ എല്ലാപ്രകാരത്തിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുതന്നെ ഈ രോഗക്കിടക്കയിൽ നമ്മുടെ മനസ്സിനു അനല്പമായ സമാധാനമാകുന്നു. നാം അയോഗ്യപാത്രമാകുന്നു എങ്കിലും വിശുദ്ധ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹായം വഴിയായി നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരം, കഷ്ടാനുഭവം, കുരിശുമരണം, ഉയർത്തപ്പെടലും ഇവകളാൽ രാൻ നമ്മുടെ കുറവുകളെ നികത്തുകയും നാമും നീങ്ങളും തന്റെ ന്യായാസനത്തിന് മുമ്പാകെ നിൽക്കുമ്പോൾ നമുക്കു ഭരമേല്പിക്കപ്പെട്ട കൃപകൾക്കു വരാൻകൊണ്ടു നാം ചെയ്ത വ്യാപാരത്തിന്റെ ഫലങ്ങളായി നീങ്ങളെ നാം സമർപ്പിക്കുവാനും “നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ദാസനെ! നീ അല്പകാര്യത്തിൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്ന ഞാൻ നിന്നെ അനേക കാര്യങ്ങളിൽ അധികാരിയാക്കും, നിന്റെ കർത്താവിന്റെ സന്തോഷത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്ക” എന്നുള്ള സന്തോഷകരമായ വചനം നാമും, “എന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരെ! ലോകാരംഭത്തിനു മുമ്പായി നീങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെ അവകാശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ” എന്നുള്ള ആനന്ദകരമായ വചനം നീങ്ങളും കേൾക്കാനും ഇടയാകയും ചെയ്യുമെന്നുള്ള ആശയോടും വിശ്വാസത്തോടും കൂടെ ദൈവത്തിന്നും നീങ്ങൾക്കു ആത്മീക വർദ്ധനവു വരുത്തുവാനും നുകല വിശുദ്ധന്മാരോടുകൂടെ അവകാശം തരുവാനും കഴിയുന്ന തന്റെ കൃപയുടെ വചനത്തിന്നും നാം നീങ്ങളെ ഭരമേല്പിക്കുന്നു. നടപ്പു ൨൦. ൩൨.

പ്രിയമക്കളേ! നാം നീങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു നീങ്ങളോടു ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ള ഉപദേശങ്ങളിൽ നീങ്ങൾ സ്ഥിരമുള്ളവരും വിശ്വസ്തന്മാരുമായിരിക്കണമെന്നും നാം നീങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധ ശ്രീഹന്മാരുടെയും സത്യവിശ്വാസികളായ പിതാക്കന്മാരുടെയും നിശ്ചയം, കന്യന്തിനോസ്പോലീസ്, എപ്പോസ്തസ് ഈ മൂന്നു വിശുദ്ധ സുനഹദോസുകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പണിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ വിശുദ്ധ സഭയുടെ വിശ്വാസോപദേശചാരങ്ങളിൽ നീങ്ങൾ എന്നും സ്ഥിരമായിനിന്ന് ആ സത്യവിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി മരണത്തോളം പോരാടുന്നവർ ആയിരിക്കണമെന്നും നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. “ഞങ്ങൾ നീങ്ങൾക്കു സുവിശേഷിച്ചതിനു വിരോധമായി ഞങ്ങളോ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഒരു മാലാഖാ തന്നെയോ നീങ്ങളോടു സുവിശേഷിച്ചാൽ അവർ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാകട്ടെ” എന്നു വിശുദ്ധ പൌലസ് ശ്രീഹാ ഗലാത്തിയാക്കാരുടേ പഠത്തെ പ്രസംഗം തന്നെ ഈ രോഗക്കിടക്കയിൽനിന്നു നാമും നീങ്ങളോടു പ്രസംഗിക്കുന്നു. ആ സത്യവിശ്വാസത്തിൽനിന്നും ജീവവഴിയിൽനിന്നും നീങ്ങളെ തെറ്റിക്കുന്നതിനു സാത്താനും അവന്റെ ഭൂതന്മാരും ഗർജ്ജിക്കുന്ന സിംഹങ്ങളെപ്പോലെ പാഞ്ഞുനടക്കുന്നു. അവരുടെ കണികളെ തകർക്കുന്നതിനു നീങ്ങൾ പ്രാപ്തന്മാരാകേണ്ടതിനു ദൈവത്തിന്റെ

സർവ്വായുധവർഗ്ഗങ്ങളെയും നിങ്ങൾ ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഉപവാസത്താലും പ്രാർത്ഥനയാലും നിങ്ങളെ തന്നെ ഭരക്കുവിൻ. നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരും വിത്തുകൾക്കുതക്കമായി നിങ്ങളെ ഭരിപ്പാൻ നിയമിക്കപ്പെടുന്ന നിങ്ങളുടെ മേൽപ്പട്ടക്കാരെയും പട്ടക്കാരെയും അനുസരിക്കയും സഭയിലും പള്ളികളിലും സമുദായത്തിലും സമാധാനവും ഐക്യവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു വേല ചെയ്തയും അങ്ങനെയുള്ള ദിവ്യവേലയിൽ അവരെ സഹായിക്കയും ചെയ്യിൻ. പ്രസംഗക്കാരൻ പറയുന്നതുപോലെ ഈ ലോകവും അതിന്റെ മഹത്വങ്ങളും മായയാകുന്നു. മായ, മായകളുടെ മായ, സകലവും മായതന്നെ. ഈ മായയിൽ ശരണപ്പെട്ടു വിലയേറിയ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ പ്രത്യേകം ജാകരുകന്മാരായിരിപ്പിൻ.

വിനെയും വാത്സല്യമുള്ളവരേ! നമ്മുടെ വിശുദ്ധ സഭയുടെ അഭിവൃദ്ധിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു നാം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ആഗ്രഹങ്ങളിൽ പലതും സാധിക്കാതെ കിടപ്പുണ്ട്. അവയിൽ സർവ്വപ്രധാനമായി നാം കരുതിയിരുന്നതു, നമ്മുടെ തൊഴുത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപോയ ആളുകളെ തൊഴുത്തിലേക്കു വീണ്ടും ചേർക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു. ഇതിനായി നാം പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ശ്രമം ചെയ്തു ഏകിലും അതിലേക്കു ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള സമയവും നാഴികയും വരാഞ്ഞതിനാലോ നമ്മുടെ ബലഹീനതയുടെ വാചാവിമിത്തം ഈ ദിവ്യവേലയെ പൂർത്തിയാക്കാൻ നാം അയോഗ്യനാണെന്നു അവിടെക്കു തോന്നിയിട്ടാ ഈ ആഗ്രഹം സാധിച്ചുകാണാൻ നമ്മുടെ ജഡകണ്ണുകളാൽ കഴിയാതെപോയതു നമ്മുടെ ആയുസ്സിൽ ഏറ്റവും വലിയ നിർഭാഗ്യമായി നാം ഗണിക്കുന്നു. ഏകിലും ഇതിൽ നമുക്ക് ഇച്ഛാഭംഗമൊ നിരാശയൊ ഇല്ലെന്നു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. കത്താവിന്റെ ഭവനത്തെ പണിയിപ്പാൻ ദാവീദ് വളരെ ആഗ്രഹിക്കയും അതിനായി വേണ്ട സാമാനങ്ങളെ ശേഖരിക്കയും ചെയ്തു ഏകിലും ആ പ്രവർത്തി നടത്താൻ അവന്റെ പുത്രനായ ഡേവിഡ്തന്നെയാണല്ലോ താൻ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. അപ്രകാരം ദൈവാലയമാകുന്ന നമ്മുടെ സഭയുടെ കെട്ടുമതികളെ പണിയിക്കുന്നതിനു ദൈവം തന്റെ ഭൂതനായി തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നതു നമ്മുടെ പിൻഗാമിയെ ആയിരിക്കാമെന്നു നാം ആശംസിക്കുന്നു. ദാവീദ് തന്റെ പുത്രനെ വിളിച്ചു, “എന്റെ പുത്രാ! കത്താവു നിന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ. നീ വർദ്ധിച്ചു നിന്റെ ദൈവമായ കത്താവിന്റെ ഭവനത്തെ പണിയിക്ക. നീ നിന്റെ ദൈവമായ കത്താവിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ ആചരിക്കേണ്ടുന്നതിനു കത്താവു നിനക്കു ജ്ഞാനത്തെയും അറിവിയേയും തന്നു ഇസ്രായേലിനെക്കുറിച്ച് നിനക്കു കല്പന നൽകുമാറാകട്ടെ” എന്നീ വചനങ്ങളാൽ ഡേവിഡ്തന്നെയും, അവനെ സഹായിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു ഇസ്രായേലിലെ പ്രഭുക്കന്മാരെയും ധൈര്യപ്പെടുത്തിയതുപോലെ നമ്മുടെ സഭാഭവനത്തിന്റെ ഈ കേടുകളെ പണിയിച്ച് അതിൽ സമാധാനവും ഐക്യവും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള ചുമതല നമ്മുടെ പിൻഗാമിയെയും ആ ദിവ്യവേലയിൽ സഹായിപ്പാൻ നിങ്ങളിൽ ഓരൊരാളത്തന്നെയും നാം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഭരമേല്പിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഇതു എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും ദൈവകണ്ണുകളിൽ ഇഷ്ടമുള്ള സംഗതിയാകുന്നു. “നാം ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ ഇവരും ഒന്നാകേണ്ടുന്നതിനു ഞാൻ അവരിലും നീ എന്നിലുമായി അവർ ഏകരൂപത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞവരായിരിക്കണമെ” എന്നു ന

നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകൻ തന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിന് അല്പം മുമ്പു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കുവേണ്ടി പിതാവിനോടു ചെയ്ത പ്രാർത്ഥനതന്നെയാണ് നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഈ ആഗ്രഹം നിശ്ചയമായും ഒരിക്കൽ സാധിക്കുമെന്നു നാം ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കടശ്ശി, പ്രിയ മക്കളേ! നീതിമാൻ ആരുമില്ല, ഒരുത്തർ പോലുമില്ല. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ രക്ഷത്താലല്ലാതെ ഒരു നീതിമാനും നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല. നമ്മുടെ ഭരണകാലത്തു നാം നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും വൃത്തിപ്പെടുത്തുകയോ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയോ മനസ്സോടും മനസ്സുകൂടാതെയും അറിവോടും അറിവുകൂടാതെയും വല്ല ദോഷവും ചെയ്തതോ ചെയ്തതുപോലുള്ളതെങ്കിൽ അവയെല്ലാം പാപികൾക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും തന്നെ കുരിശിൽ തൂക്കിയവർക്കുവേണ്ടി തന്റെ പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തവനായ കർത്താവിനുശാർശീഹായിൽ നമ്മോടു ക്ഷമിക്കണമെന്നു നാം ഓരോരുത്തനോടും അപേക്ഷിക്കുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ ആരെങ്കിലും നമ്മോടു വല്ലതും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു നാം നമ്മുടെ മനസ്സിൽ അശ്ശേഷം ശേഷിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നും മൗശീഹായിൽ നാം ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും നിങ്ങളെ നാം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പിന്നെയും പ്രിയരെ! നിങ്ങൾ ഒരുത്തനുവേണ്ടി ഒരുത്തൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ എന്നു വിശുദ്ധ യാക്കോബ് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ നമുക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. നാം മരിക്കുന്നതായാലും സ്വസ്തര പ്രാപിക്കുന്നതായാലും നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന നമുക്കു വിലയേറിയ സഹായമാകുന്നു. “ഞാൻ നല്ല പോർ പൊരുത്തു, ഓട്ടത്തെ തികച്ചു. വിശ്വാസത്തെ കാത്തു, ഇനി നീതിയുടെ കിരീടം ഇനിക്കായി വെച്ചിരിക്കുന്നു. ആയതു നീതിയുള്ള ന്യായാധിപതിയായ കർത്താവ് ആ ദിവസത്തിൽ ഇനിക്കു തരും.” എന്നു വിശുദ്ധ പൌലസ് തന്നെക്കുറിച്ചുതന്നെ പറഞ്ഞ വചനം പാപിയായ നമ്മിലും നിവർത്തിക്കുന്നതിനായി നമുക്കുവേണ്ടി ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ കാലശേഷവും നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പട്ടക്കാർ കുബ്ബാന ചൊല്ലുകയും ചെയ്യണമെന്നു നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തോടു നാം അപേക്ഷിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു മൗശീഹാ അദൃശ്യമായിരിക്കുന്ന തന്റെ വലത്തു കയ്യെ ബലഹീനനും പാപിയുമായ നമ്മുടെ വലത്തു കയ്യോടുകൂടെ നിങ്ങളുടെമേൽ നീട്ടി നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ കൈകൾ ചെയ്യുന്ന എല്ലാവേലകളെയും അനുഗ്രഹിക്കുകയും നമ്മെയും നിങ്ങളെയും വിശ്വസികളായ നിങ്ങളുടെ എല്ലാ മരിച്ചവരായവരെയും തന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ പരദൈവസായിൽ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാൻ നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

അതു ദൈവമാതാവായ വിശുദ്ധ കന്യക മറിയമ്മിന്റെയും സകല പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും പ്രത്യേകം നമ്മുടെ കാവൽക്കാരനായ മാർ തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെയും പ്രാർത്ഥനകളാൽതന്നെ, ആമ്മീൻ.

പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും ഏകജാതനായ പുത്രന്റെ കൃപയും വിശുദ്ധാർഹായുടെ സംബന്ധവും സഹവാസവും നമ്മുടെ പ്രിയമക്കൾ! നിങ്ങൾ എല്ലാവരോടുംകൂടെ എന്നേക്കും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ, ആമ്മീൻ.

എന്നു പറഞ്ഞാൽമാണ്ടു ഇടവമാസം രവു.ാം.നു-
കോട്ടയത്തു ചെയ്ത പള്ളിയിൽനിന്നും.

അവകൾ.

രൂ.

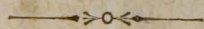
മാ.

കു

കുരിച്ചി പറമ്പിലുള്ള പുത്തൻ	"	൧	൧൪	൦
ടി. ബ; പള്ളിയോഗം	"	൧൦	൦	൦
മാവിളക്കു കരവട്ട ചാക്കുണ്ണി	"	൭	൧൩	൦
അയമനം ചാട്ടികയിൽ ചാക്കൊ കൊച്ചുചാക്കൊ	"	൩	൦	൦
പീരിമേടു കാസുമൺ അച്ചീസു മുത്തപിടി	"			
സി. എം. ചാക്കൊ	"		൦ ൧	൦
പാമ്പനാട്ടു ചന്തയിൽ കട്ടവടം യെരേസേപ്പു റീതു	"	൪	൩	൦
പുത്തൻകാവു ബ: പള്ളിയോഗം	"	൫	൦	൦
ടി. കൊല്ലമ്പറമ്പിൽ ചാക്കൊ	"	൩	൦	൦
ടി. താഴത്തേടത്തു കൊച്ചുകോശി	"	൨	൦	൦
അയിരുക ബ: പള്ളിയോഗം	"	൩	൦	൦
ടി. പള്ളിയോടിൽ ചാക്കൊ	"	൩	൦	൦
ടി. മാവേലിൽ കൊച്ചുകുഞ്ഞു	"	൧	൧൪	൦
ടി. ഉന്നുകുളങ്കൽ മുത്തകുഞ്ഞു	"	൧	൧൪	൦
കാട്ടുക ബ: പള്ളിയോഗം	"	൩	൦	൦
ടി. ബ: ടടശേരിയത്തു യെരേസേപ്പു കത്തനാരു	"	൨	൦	൦
കോഴഞ്ചേരി പാണ്ടികുറുപ്പയിൽ പീലിയോസു	"	൧	൧൪	൦
കോന്നി വേദവായന സംഘത്തിൽ നിന്നും	"	൧	൧൪	൦
ബ: കമ്പഴ പള്ളിയോഗം	"	൩	൦	൦
ബ: പട്ടം പള്ളിയോഗം	"	൩	൦	൦
കൈപ്പട്ടിൽ ബ: പള്ളിയോഗം	"	൧	൧൪	൦
ടി. തേരകുത്തു കൊച്ചുകോശി	"	൧	൧൪	൦
ടി. മറത്തിൽ ഗീവറുഗീസു വാല്യൂർ	"	൨	൦	൦
തുവമൺ ബ: കർമ്മാടിൽ മത്തായി കത്തനാരു	"	൧	൧൩	൦
ടി. ഉപ്പുവാണ്ടിക മുത്തപിടിയാച്ചി കുന്നചെറിയാൻ	"	൨	൦	൦
ടി. ബ: പൂതക്കുഴിയിൽ അച്ചൻ	"	൧	൧൪	൦
വാഴമുടം ബ: പള്ളിയോഗം	"	൧	൧൪	൦
മാകാംകുന്ന ബ: പള്ളിയോഗം	"	൧	൧൪	൦
മാമല്ലൂർ ബ: പള്ളിയോഗം	"	൧	൧൪	൦
ടി. വടക്കേരിൽ ഗീവറുഗീസു	"	൧	൧൪	൦
ടി. പുനയ്ക്കാട്ടു വടക്കേരിൽ ഗീവറുഗീസു	"	൨	൦	൦
ടി. വട്ടത്തല ബ: അച്ചൻ	"	൨	൦	൦
ടി. ബ: പാറയ്ക്കൽ തോമ്മാ കത്തനാരു	"	൨	൦	൦
ടി. ബ: പീടികയിൽ അച്ചൻ	"	൩	൦	൦
ചെങ്ങന്നൂർ പൂവത്തൂർ കൊച്ചുചാക്കൊ	"	൩	൦	൦
ടി. കളയ്ക്കാട്ടു യോഹന്നാൻ	"	൨	൦	൦
മല്ലശേരി ബ: പള്ളിയോഗം	"	൧	൧൪	൦
കല്ലിശ്ശേരി ബ: പള്ളിയോഗം	"	൧	൧൪	൦
തിരുവല്ലാ യേരിയിൽ വക്കി കോരള	"	൫	൦	൦
ടി. സി. വക്കി വക്കിൽ	"	൧	൧൪	൦
കമ്പഴ ബ: കളങ്ങരയ്ക്കൽ പള്ളിയോഗം	"	൧	൧൪	൦
കായങ്കുളം കാർട്ടിശാപള്ളികടവൽ ഗീവറുഗീസു	"	൨	൧൭	൦
ടി. ബ: പള്ളിയോഗം	"	൨	൦	൦
തിരുവല്ലാ ചെത്തിക്കാട്ടു മാത്തൻ കൊച്ചുതോമ്മാൻ	"	൧	൧൪	൦
ടി. കുന്നത്തു ചാക്കൊ	"	൧	൧൪	൦
കമ്പഴ അണ്ടിശ്ശേരിൽ ചാക്കൊ തോമ്മാ	"	൩	൦	൦
ചാത്രം മേരിയിരേത്തു ഏം. കെ. വറുഗീസു	"	൦	൧൪	൦
പുതിയകാവു വേദവായന സംഘം	"	൧	൩	൦
കായംകുളം വടക്കേതലങ്കൽ കൊച്ചുകോശി	"	൧	൧൩	൦
കുണ്ണപുരം മുൻസിഫറുകോട്ട വക്കിൽ കൊച്ചുകോശി വൈദ്യൻ	"	൧	൧൪	൦
മണകാട്ടു കാമ്പുശേരി ജി.എ.വി.യ കീവറീതു	"	൧	൦	൦

മാർ ദീവന്നാസ്തോസ് വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ

തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു.

മലങ്കര ഇടവകയുടെ മാർ ദീവന്നാസ്തോസ് വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഈ മിഥുനമാസം രവചം ൩- ഞായറാഴ്ച പകൽ പതിനൊന്നുമുക്കാൽ മണിയ്ക്കു കത്താവിൽ നിരൂപിച്ചു വൃസനകരമായവർത്തമാനം അവർണ്ണനീയമായ മടനാദുഃഖത്തൊടു കൂടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. തിരുമനസ്സിലേക്കു ആലസ്യം അരംഭിച്ചതു മുതൽ ദിവസേനയുള്ള സ്ഥിതി മനോരമപത്രം മൂലവും എഴുത്തുകൾ മൂലവും ഇടവകയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാലും സമുദായത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട മിക്കവാറും ആളുകൾ വന്നു കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നതിനാലും അതിനെക്കുറിച്ച് അധികമായി ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കണ്ട ആവശ്യകതയില്ല. കുറെ മാസങ്ങളായി തിരുമേനി വാത്സോപദ്രവത്താൽ നല്ല സുഖമില്ലാതെ കോട്ടയത്തു ചെറിയ പള്ളിയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. കാര്യം പരമം ആവലാധികളും സങ്കടങ്ങളുമായി വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന പള്ളിക്കാരുടെ ഉപദ്രവത്തിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞു കുറെ നാളെങ്കിലും സ്വസ്ഥമായിരിപ്പാൻ സൗകര്യമില്ലാതെ വന്നതിനെക്കുറിച്ച് വലുപ്പം തിരുമേനി സംസാരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും തന്റെ മക്കളുടെ ആവലാധികൾക്കു അല്പമപ്പോൾ പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന വേലയിൽ തന്റെ സ്വന്തപ്രയാസങ്ങളെയും ബുദ്ധിമുട്ടുകളെയും ഗണിച്ചുകൊണ്ടില്ല. വാത ചികിത്സയ്ക്കായി ഉള്ളശയിൽ ചീരട്ടമൺമുസ്സുതു അവർകളെ വരുത്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിശ്ചയഗ്രഹകാരമുള്ള ചികിത്സകർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അതിൽ പായത്തക്ക ഗുണങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ പോയമീനമാസത്തിൽ ദേഹത്തിൽ അവിടെയും ഇവിടെയും ചില വരകൾ വരികയും വലിയ ചികിത്സയൊ വേദനയൊ കൂടാതെ സുഖപ്പെടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിനു വൈദ്യന്മാർ വാതക്കുരുക്കൾ എന്നാണ് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നത്. കടശ്ശി പുറത്തു തോൾപ്പലകയിൽ വന്ന ചെറിയ ഒരു വര വാതക്കുരു എന്നനിലവിട്ടു പ്രമേഹക്കുരുവിന്റെ ലക്ഷണമായി വളരെ വേദനകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനൊടു കൂടെ വല വൈദ്യന്മാരെയും വരുത്തി കാണിക്കയും നാട്ടുകുറുമ്പ്രകാരമുള്ള ചില ഔഷധങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കയും ചെയ്തതിൽ വിശേഷഗുണമൊന്നും കാണാതികയാൽ ഇംഗ്ലീഷ് ചികിത്സ വരീക്ഷിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു കുമരകം ഡിസ്റ്റൻസറി അപ്പാരത്തിക്കു

രി മിസ്റ്റർ എം. ഐ. ഫിലിപ്പ് അവർകളെ വരുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ശസ്ത്രക്രിയ ആവശ്യമെന്നു കാണുകയാൽ സ്ഥലത്തെ മെഡിക്കൽ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഡാക്ടർ പി. എം. ജോജ്ജി, അവധിയിൽ സ്വഭവനത്തിൽ വന്നുതാമസിച്ചിരുന്ന ഡാക്ടർ എ. എം. ജെക്കോബ്, ആലപ്പുഴനിന്നും ഡാക്ടർ നായിഡു ഈ മഹാനാദര കൂടെ വരുത്തി. ഇവരെല്ലാവരുടെയും ഐക്യകണ്ഠേനയുള്ള അഭിപ്രായപ്രകാരം ഡാക്ടർ നായിഡു പരമകീറി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആലോചനയോടും ഡാക്ടർ ജോജ്ജിന്റെ മേലന്തപക്ഷണത്തിലും ഡാക്ടർ ജെക്കബ് ദിവസേന രണ്ടു പ്രാവശ്യം വീതം വന്നും മിസ്റ്റർ ഫിലിപ്പ് രാവകൽ മാറാതെ പള്ളിമുറിയിൽത്തന്നെ താമസിച്ചും മുറയ്ക്കു ചികിത്സ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പരുവിന്റെ സ്ഥിതിയിൽ പരയത്തക്ക ഗുണമൊന്നും കാണാഴികയാൽ തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു ഡാക്ടർ പുനൻ അവർകളെയൊ കൊല്ലത്തുനിന്നു ഡാക്ടർ പീറ്റർ ലക്ഷ്മണൻ അവർകളെയൊ വരുത്തണമെന്നാലോചിച്ചു കമ്പികളും എഴുത്തുകളും അയച്ചതിൽ ഡാക്ടർ പുനൻ സ്ഥലംവിട്ടുപോരാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതിനാൽ ഡാക്ടർ ലക്ഷ്മണനെത്തന്നെ വരുത്തി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ നോട്ടത്തിൽ വലിയ ഗുണമില്ലെന്നാണ് കണ്ടതു. ഏകിലും പരുവിന്റെ എല്ലാഭാഗത്തുനിന്നും പഴുപ്പു വെളിക്കു പോകാൻ തക്കവണ്ണം ചില ഭാഗങ്ങൾ കൂടെ കീറണമെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനു രോഗി വിസമ്മതിച്ചതിനാൽ കീറാതെ ചികിത്സകൊണ്ടുമാത്രം സുഖപ്പെടുത്താൻ വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുത്തുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം പോയി.

വിന്നെയും രോഗത്തിന്നൊ ക്ഷീണത്തിന്നൊ പരയത്തക്ക ഗുണമൊന്നുമില്ലാതിരുന്നു. രോഗാരംഭം മുതൽ സ്ഥലത്തെ അംഗ്ലിയാ ബിഷപ്പായ ഡാക്ടർ ഗിൽ അവർകൾ ദിവസേന എന്നുപോലെ വന്നു തിരുമേനിയെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും കഴിയുന്ന സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഒരു നല്ല യൂറോപ്യൻ ഡാക്ടറെ കൂടെ വരുത്തിക്കാണിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു അഭിപ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനെ ഇവിടെയും സമ്മതിച്ചതനുസരിച്ചു അദ്ദേഹത്തെ കമ്പി അടിച്ചു അനുവാദം വരുത്തി കൊച്ചിയിൽനിന്നും ഡാക്ടർ ഗ്രെ അവർകളെ കൂടെ വരുത്തി. ഈ മഹാനും പരുവിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ കീറിയാൽ കൊള്ളാമെന്നഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അതിനു രോഗി അദശഷം സമ്മതിക്കയില്ലെന്നു ബോധപ്പെട്ടതിനാൽ പരുവിന്റെ എല്ലാഭാഗത്തുനിന്നും പഴുപ്പു വെളിയിൽ വോക്കത്തക്കവണ്ണം ചില റബ്ബർക്കുഴലുകൾ വെക്കുകയും ആവശ്യപ്പെട്ട ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ആരംഭം മുതൽ സ്ഥലത്തെ വൈദ്യന്മാർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ചികിത്സയിൽ പുറത്തുനിന്നുവന്ന ഡാക്ടരന്മാരിൽ ആർക്കും വിപരീതാഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഡാക്ടർ ഗ്രെ അവർകളുടെ ആഗമനം

നന്തരം പരമവിൻറ സ്ഥിതിയിൽ പ്രത്യക്ഷമായ ചില ആശ്വാസം കണ്ടുതുടങ്ങി. ആശങ്കകളിൽനിന്നു എല്ലാവരിലും ആശങ്കനിമിത്തമുടങ്ങി. നാൽക്കുനാൾ ഈ ആശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും ക്ഷീണം ഒട്ടും കുറയാതെ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതോടുകൂടി ചില പൊഴെല്ലാം മന്ദം പറ്റിച്ചിലും ആരംഭിച്ചു. അവസാനത്തോളം മന്ദം ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും നല്ലബോധത്തോടുകൂടെ സംസാരിക്കാനുള്ള അവസരങ്ങൾ ഒരുദിവസവും ഇല്ലാതിരുന്നില്ല. അപ്പൊഴെക്കെയും സഭാകാര്യങ്ങൾ തന്റെ സംസാരവിഷയങ്ങളായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ രണ്ടുമാസത്തോളം വേദനകൾ ക്ഷമയോടെ സഹിച്ച് വളരെ സമാധാനത്തോടുകൂടെ കർത്താവിൽ നിരപ്രാപിച്ചു.

രോഗം കുറെ ഭയങ്കരമായെക്കാണുന്നതോന്നിയിട്ടു വിശുദ്ധ കർത്താവും ചെറിയകുമ്പ്രകാരമുള്ള തൈലാദിദൈവകൃപാശയും ആദ്യവും മരണത്തിന്നു കുറച്ചുദിവസംമുമ്പു കന്തിലാ എന്ന അഭിഷേക കർമ്മവും തിരുമേനി കൈക്കൊണ്ടു. ശസ്ത്രക്രിയ കഴിഞ്ഞതിനോടുകൂടി മരിച്ചുപോകുമെന്നു ഡാക്ടറന്മാരും കാണികളും ഐക്യകണ്ഠേന അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു തിരുമനസ്സിലേക്കു എങ്ങനെയോ മനസ്സിലായപ്പോൾ നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ ഇപ്പോൾ മരിക്കയില്ലെന്നും മരിക്കുന്നതായാൽ മിഥുനമാസത്തിലെ മരിക്കയൊളള എന്നും ഒരിക്കൽ കല്പിക്കുകയുണ്ടായി. അദിവസങ്ങളിൽ മരണത്തെക്കുറിച്ച് എല്ലാവരും ഒന്നുപോലെ വിചാരിച്ചു ഭയത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ തിരുമേനി അതിനെ തുണപ്രായമാക്കുകയാണ് ചെയ്തതു. എന്നാൽ വിന്നിട്ട ഈ രോഗത്താൽ മരിക്കയില്ലെന്നു ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ചാൽ ക്ഷവണ്ണം പരമവിൽ നല്ല ആശ്വാസം കാണുകയും അതോടുകൂടി എല്ലാവരും അസാമാന്യ തൃപ്തി ജനിക്കയും ചെയ്തപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ അഭിപ്രായം മാറിവീണു. താൻ മരിച്ചുപോകുമെന്നു അവിടുത്തെക്കു പൂർണ്ണ ബോധ്യം തട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നും ഇനി ഡാക്ടറന്മാരെ ഉപദേശിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ലെന്നും അവർ തക്കപ്രതിഫലം കൊടുത്തു വിരിച്ചുവിടണമെന്നും കൊച്ചുതിരുമേനിയേയും വിശ്വസ്തന്മാരായ പലരെയും വിളിച്ചു കൂടെക്കൂടെ നിർബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനെ ശ്രദ്ധമുള്ളവർ ഗണമാക്കായെപ്പോൾ മരുന്നുകൾ ഒന്നും അവശ്യമില്ലെന്നും താൻ മരിക്കുമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയായിരിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഔഷധങ്ങൾ സേവിക്കാതെയായി. തിരുമേനി മരണത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ഒരുക്കുകയല്ലാതെ രോഗശമനത്തിനുള്ള ശുശ്രൂഷകളിൽ ആഗ്രഹിക്കാതെയായി. “നിന്റെ അധികാരം മറ്റൊരാളുടെതല്ല എന്നു നീ മരിക്കും നിശ്ചയം നിശ്ചയം നിശ്ചയം നിശ്ചയം എന്നിങ്ങനെ ഒരു സ്വപ്നം ഒരു രാത്രിയിൽ തിരുമനസ്സിലേക്കുണ്ടായതിനോടുകൂടിയാണ് മറ്റുള്ളവർ രോഗശാന്തതയെക്കുറിച്ച് എത്ര പാഞ്ഞൊപ്പും അതിനെ വകവെക്കാതെയായതു. തന്റെ പ്രധാന കുരിശു, സ്ത്രീബാ മുതലായതും സിമ്മനാരിയുടെ മേപ്പൂട്ടതാക്കോലുകൾ മുതലായതും

ആരംഭത്തിങ്കലും താൻ മരിക്കുമെന്നുള്ള മനോനിശ്ചയം വന്നപ്പോൾ കൈമേൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മോതിരവും താക്കോലുകളുമെല്ലാം കൊച്ചു തിരുമേനിയെ ഏൽപ്പിക്കയും മേൽനടപ്പിനെക്കുറിച്ച് വിലയേറിയ ഉപദേശങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കയും ചെയ്തു.

ഈ ദിവസം കൊച്ചുതിരുമേനിയെയും മാർ കൂറിലോസു മെത്രാപ്പൊലീത്താ തിരുമേനിയേയും മാത്രം അടുക്കൽ വിളിച്ചിരുത്തി മുറിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരെയും പുറത്താക്കി കതകടച്ചശേഷം അവരുടെ മുമ്പാകെ താൻ സകല പാപങ്ങളെയും ഏറ്റുപറഞ്ഞു കമ്പസാരിക്കയും അതിന്റെ ഒടുവിൽ അവരോടു വിലയേറിയ ഗുണദോഷങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു ദീപ്തപ്രസംഗം പറയും ചെയ്തു. ദാവീദ് തന്റെ മരണത്തിനുമുമ്പു ശ്ലോമോനോടു ചെയ്ത ഉപദേശങ്ങൾ പഴയ നിയമത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഈ സമ്പ്രദായത്തിലും അതിനെ കവിഞ്ഞും സഭാസംബന്ധമായി ഈ അവസരത്തിൽ താൻ പറഞ്ഞ ഉപദേശങ്ങൾ മരണത്തോളം മറക്കുൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം ഇരിമ്പു എഴുത്താണി കൊണ്ടു എഴുതിയതുപോലെ ഹൃദയപലകയിന്മേൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു ഇതെഴുതുന്ന ആളിനോടു കൊച്ചുതിരുമേനികളിൽ ഒരാൾ പറയുന്നുണ്ടായി. കൊച്ചുതിരുമേനികളോടു മാത്രമല്ല റെമ്പാച്ചന്മാർ, പട്ടക്കാർ, അത്മനികൾ മുതലായി തന്റെ സന്നിധിയിൽ വരുന്ന എല്ലാവരോടും സമയാചിതമായി ഓരോന്നു പറയുന്നതിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള ദിവ്യസംപ്രദായം അതിശയനീയമെന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പറയാനില്ല. ഒരിക്കൽ റെമ്പാച്ചന്മാരിൽ ചിലരാടു ദയറായുസായുടെ മാഹാത്മ്യവും അവർക്കുള്ള പരീക്ഷകളും അതിനെ തടുത്തുനിൽക്കേണ്ട ആവശ്യകതയും മറ്റും സുറിയാനി രാഗങ്ങൾ എടുത്തു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞ ഉപദേശവും ഇങ്ങനെ ഓരോ സന്ദർഭത്തിൽ ഓരോരുത്തനോടു ചെയ്തിട്ടുള്ള ഗുണദോഷങ്ങളും എത്രമാത്രം മനസ്സിനെ ഇളക്കത്തക്കവയായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞറിയിപ്പാൻ പ്രയാസം.

തന്റെ രോഗക്കിടക്കയിൽനിന്നു എല്ലാവരുളിക്കാക്കും അയച്ചിട്ടുള്ള അന്യകല്പനതന്നെ തന്റെ അന്ത്യതങ്ങളുടെ ഒരു പ്രതിഫലയയാകുന്നു ഇങ്ങനെ ലോകസംബന്ധമായി ആലോചിച്ചാൽ, പ്രായത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയും കാഴ്ചവന്മാരായ മെത്രാപ്പൊലീത്തന്മാരിൽ ആകും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത വലിയ ബഹുമാനങ്ങളും സഭയ്ക്കും സമുദായത്തിന്നും ചെയ്തിട്ടുള്ള നന്മകളുടെ ബാഹുല്യം മൂലം നിത്യസ്താരകത്തിനുള്ള യോഗ്യതയും, അത്മീയമായി ആലോചിച്ചാൽ, നല്ലുപോർ പൊരുതു വിശ്വാസത്തെ കാത്ത സത്യമേല്പട്ടക്കാർക്കായി മുടഞ്ഞിരിക്കുന്ന നീരിയുടെ കിരീടത്തിനു പൂർ്ണാവകാശവും പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടു ഈ വന്ദുവിതാവു സത്യസ്വസ്ഥതയിലേക്കു പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറവാൻ യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

തിരുമനസ്സിലെ രോഗാവസ്ഥ നിരാശസ്ഥിതിയിൽ എത്തി എ

ന്നുള്ള വർത്തമാനം പുറത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടതു മുതൽ ചെറിയ പള്ളിയിലെ മുറിയും പറ്റവും വിലവിക്കുന്നവരായ സുറിയാനിക്കാരെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. മരണവാർത്ത പുറത്തു വന്നപ്പോൾ സ്രീപുരുഷന്മാരായി അനേകായിരം ആളുകളുടെ ഉറച്ചശബ്ദത്തിലുള്ള നിലവിളിയും ചെറിയപള്ളി, പുത്തൻപള്ളി, കുരിശുപള്ളി, സിമ്മനാരി ചാപ്പൽ, മാർ ഏലിയാ ചാപ്പൽ ഇങ്ങിനെ ഈ തെങ്ങിലുള്ള എല്ലാവള്ളികളിലെയും ദുഃഖചിഹ്നമായ മണിനാദങ്ങളും ഈ വട്ടണത്തെ ആകപ്പാടെ ഇളക്കിത്തീർന്നിട്ടു. അപ്പോൾതന്നെ ശവസംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രൊഗ്രാം നിശ്ചയിക്കുകയും ഞായറാഴ്ചയായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഭൂരസ്ഥലങ്ങളിലെക്കെല്ലാം കമ്പി അടിക്കാൻ തരമില്ലാത്തതിട്ടു കൂടുതൽ ചാർജ്ജ് കൊടുത്തു ഏതാനും സ്ഥലങ്ങളിലെക്കെങ്കിലും കമ്പി അടിച്ചിടുകയും ആൾവശം അറിവുകൊടുക്കാവുന്നതൊന്നും പള്ളികളിലേക്കു കൊച്ചുതിരുമേനിയുടെ കല്പനയുംകൊണ്ടു ആളുകളെ ഓടിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ദുഃഖവർത്തമാനം കമ്പിയെത്താത്ത ദിക്കുകളിലേക്കു കമ്പിയിൽകൂടെ എന്നപോലെ വ്യാപിച്ചു. ആകപ്പാടെ വലിയ ബഹളം എന്നല്ലാതെ ഒന്നും പറ്റയാനില്ല. മരിച്ച ഉടൻതന്നെ മൃതശരീരം ശുദ്ധമാക്കി സ്നാനഭൂഷണങ്ങളെല്ലാം ധരിപ്പിച്ചു കുമ്പ്രകാരം കസേരയിൽ ഇരുത്തി വൈദികന്മാരാൽ വഹിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ചെറിയപള്ളി മദമ്പ് ഹായിലേക്കു കൊണ്ടുവോയി പടിഞ്ഞാട്ടു മുഖമായി ഇരുത്തി. സ്നേഹവും കരുണയും സദാവിലസിപ്പിക്കേണ്ടിരുന്ന ആ മുഖത്തിന്റെ ദിവ്യയശസ്സിനും ഗാംഭീർ്യത്തിനും ഒരു കുറവുംകൂടാതെ എല്ലാവരെയും അനുഗ്രഹിക്കുന്ന ഭാവത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ആ രൂപംകണ്ടാൽ മരിച്ചയാൾ ആണെന്നു ആരും വിശ്വസിക്കയില്ല. മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ ശവസംസ്കാരക്രമമാകുന്ന കഹനയിത്തായിലെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ കൂടിയിരുന്ന വൈദികന്മാർ അപ്പോൾതന്നെ കഴിച്ചു. അംഗീയാബിഷപ്പ് ഡാക്ടർ ഗിൽ അവർകൾ വന്നു തന്റെ പ്രേമഭാജനമായിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മൃതശരീരത്തിന്മുമ്പാകെ മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു. ദിവാൻപെഷ്കാർ തഹശീൽദാർ മുതലായ സ്ഥലത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവരുടെ നാനിദ്ധ്യത്താലും തങ്ങളുടെ ദക്ഷിണഹിതമാനദികളെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി. അനേകമാളുകൾ പള്ളിയിൽവന്നു ജാഗരണം ചെയ്തു പ്രാർത്ഥിച്ചു. വൈദികന്മാർ സങ്കീർത്തനവായനയും ഇടവിടാതെയുള്ള ധ്യാനവും കഴിച്ചു. ആ രാത്രി മുഴുവൻ കഴിച്ചുകൂട്ടി. മനുഭൂതമൊ വിശ്വാസഭൂതമൊ കൂടാക്കാതെ ഈ കോട്ടയം പട്ടണത്തിലുള്ള നാനാമതസ്ഥന്മാരായ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും തിരുമനസ്സിലെ കൈ മുത്തി അനുഗ്രഹം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടുവോയി.

പന്ത്രണ്ടാം തീയതികളായി ശ്രീഹനോമ്പുവീടലും വിശുദ്ധ പത്രോസ് പൌലസ് ശ്രീഹന്മാരുടെ പെരുനാളും ആയിരുന്നു. അന്നു രാവിലെമുതൽ നാനാദിക്കുകളിൽനിന്നു വന്നുകൂടിയ ആളുകൾക്കു കണക്കും കയ്യുമില്ലായിരുന്നു. മാർ ഒസ്താത്യാസുബാവാ തിരുമനസ്സുകൊ

ണ്ടു വിശുദ്ധ കുഞ്ചാന അണച്ചു. കുഞ്ചാനാനന്തരം കഹനയിത്തായുടെ ശേഷഭാഗങ്ങളും ഇടയ്ക്കിടെ പ്രസംഗങ്ങളും നടത്തി. പ്രോഗ്രാംപ്രകാരം തുരശരീരത്തെ സിമ്മനാരിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകേണ്ട സമയത്തിനു അല്പം മുമ്പു കുറെ അധികനേരം ഉണ്ടായ വഷം ൧൨ മണിക്കുമുമ്പു ശമിച്ചു. സൂര്യരശ്മികൾ മങ്ങിപ്രകാശിച്ചുതുടങ്ങി. കോട്ടയത്തും ചുറ്റുമുള്ള പള്ളികളിൽനിന്നു വന്നിട്ടുള്ള കുരിശുകൾ കടകൾ മുതലായ വയോട്ടുകൂടി അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട ഒരു മഞ്ചത്തിന്മേൽ തിരുമേനി ഇരുന്നിരുന്ന കസേരസ്ഥാപിച്ചു; കശീശ്ശന്മാരാരും ശെമ്മാശ്ശന്മാരാരും മാത്രം വഹിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടും കത്തിച്ച മെഴുകുതിരികൾ പിടിച്ചുനിൽക്കുന്ന ശെമ്മാശ്ശന്മാരുടെയും കശീശ്ശന്മാരുടെയും വടിസ്ലീബായും പിടിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്ന മെത്രാപ്പുലന്മാരുടെയും അകമ്പടിയോടുകൂടിയും യാത്ര ആരംഭിച്ചു. ഈ യാത്ര അറത്തുവെട്ടിപാലത്തുകൽ എത്തിയപ്പോൾ മഴ താഴെവീഴുമെന്നുതോന്നത്തക്കവണ്ണം ആകാശം ഇരുണ്ടുളളി എല്ലാവരെയും ഒന്നു പരിഭ്രമിപ്പിക്കയും ഈ യാത്ര പോയിക്കൊണ്ടിരുന്ന വഴിയിൽനിന്നു അല്പം മാത്രം അകലത്തിൽ മഴപെയ്തതും ചെയ്തു എങ്കിലും പ്രദക്ഷണവഴിയിൽ ഒരു തുള്ളിപോലും വീണില്ല. യാതൊരു കഴപ്പും കൂടാതെ പ്രദക്ഷണം സിമ്മനാരിയിൽ ചെന്നു തിരുമേനിയെ മടുബ് ഹായിൽ ഇരുത്തി കഹനയിത്തായിലെ ശിഷ്ടഭാഗം മുഴുവനാക്കിയശേഷം കൈമുത്താരംഭിച്ചു. അതിന്റെ അവസാനത്തിൽ സിമ്മനാരിപള്ളിയുടെ വടക്കെവരമ്പായുടെ കിഴക്കെ അറ്റത്തു ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള മുറിയിൽ പ്രത്യേകം കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ കബറിൽ ശരീരം വച്ചു കുത്തുരുക്കുകൊണ്ടു മൂടി കബറടക്കം അവസാനിപ്പിച്ചു.

ഈ അനുശൃംഗലണയിൽ ബിഷപ്പ് ഗിൽ അവർകളും അച്യുഡീക്കൻ പാൽമർസായ്ക് വല ഇംഗ്ലീഷ് പാദ്രിമാരും ഹാജരുണ്ടായിരുന്നു. ബിഷപ്പുവർകളുടെ വകയായി ഒരു വൃഷ്ടകിരീടം തിരുമനസ്സിലേക്കു ബറിന്മേൽ വയ്ക്കുകയുണ്ടായി. ഇങ്ങനെ മലങ്കര ഇടവകയിൽ ഇതിനു മുമ്പുണ്ടായിട്ടുള്ള എല്ലാ മെത്രാന്മാരിലും വെച്ചു ഔറവും വലിയ മഹാൻ നമുക്കു അവരിഹാസ്തമായ ഒരു നഷ്ടമെന്നുപോലെ നമ്മിൽനിന്നു വിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു. ലൌകിക കണ്ണുകൾക്കു ഇതൊരു നഷ്ടമായിരുന്നാലും ആത്മീയമായി അലോചിക്കുമ്പോൾ ഈ സംഭവം നമുക്കു വിലതിരാത്ത ഒരു ലാഭമാകുന്നു. നമ്മുടെ വന്യപിതാവു കാലം ചെയ്തുകൊച്ചു തിരുമേനി മുതലായി അനേകം പിതാക്കന്മാരെടുക്കൂടെ ദൈവസന്നിധിയിലേക്കാണ് പോയിരിക്കുന്നത്. അവിടെ നമുക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ ഇപ്പോൾ ഒരു പരിശുദ്ധൻ കൂടെ കൂടിയിരിക്കുന്നു. നാം നല്ലമനസ്സുള്ളവരായി സത്യമായി ജീവിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്തോടും വിശ്വാസത്തോടും കൂടിയിരുന്നാൽ തിരുമേനിയുടെ പ്രാർത്ഥന നമുക്കു അവർണ്ണനീയമായ ഒരു ലാഭമായിരിക്കുമെന്നു എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്.

നമ്മുടെ വന്ദ്യതിരുമനിയുടെ ജീവചരിത്രം പുസ്തകരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിനു പുറമെ അവിടത്തെ കഴിഞ്ഞജന്മദിവസം ഈ പംക്തികളിൽ അതിന്റെ രചനകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ ആഭാഗമെന്നും പറയണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. സുറിയാനിസമുദായത്തിലെ തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചി സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ മാത്രമല്ല ഇണ്ടുരുട്ടുക തിരുമനി സർവ്വസമതനായ ഒരു പുഷ്പനായിരുന്നു. വൈദ്യസ്രായികളായിരുന്ന ലോർഡ് കഷ്സൻ അവർകൾക്കും ലോർഡ് ഡബ്ബിൻ അവർകൾക്കും തിരുമനിയെക്കുറിച്ച് അസാധാരണ മതിപ്പുണ്ടായിരുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്ന എഴുത്തുകൾ തിരുമനസ്സിലെ റിക്കാട്ടിൽ ഉണ്ട്. മരണവർത്തമാനം അറിഞ്ഞതു മുതൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സഹതാപ കവികളും എഴുത്തുകൾതന്നെ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബഹുജനതുച്ഛിതലക്ഷ്യങ്ങളാണ്. വൈദ്യസ്രായി, റസിഡണ്ട് സായ്, തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചി മഹാരാജാക്കന്മാർ, രണ്ടു സംസ്ഥാനങ്ങളിലെയും ദിവാൻ ജിമാർ, വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, റാണിമാർ, കൽക്കത്തായിലെയും മദ്രാസിലെയും അംഗ്ലിയാ ബിഷപ്പന്മാർ, ദിവാൻജിയായിരുന്ന കൃഷ്ണസ്വാമി റാവു, തുടങ്ങി അനേകം മഹാനാരുടെ പേരുകൾ ഈ കൂട്ടത്തിൽ പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

ഇനി തിരുമനിയുടെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നതായാൽ അതു അതിശയനീയമെന്നല്ലാതെ വർണ്ണിക്കാൻ പ്രയാസമാകുന്നു. ജീവിതദിവസം സുറിയാനിസമുദായത്താൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട മംഗള പത്രത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതുപോലെ “സമുഖനും സുചരിതനും വശ്യവചസ്സു”മായിരുന്ന ഈ തിരുമനിയിൽ ഭൂതദയ, ദുഃഖം, താഴ്മ, ക്ഷമ, ഈശ്വരഭക്തി മുതലായ ഗുണങ്ങൾ വിശേഷവിധിയായി ശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രതികൂല ചെയ്യുന്ന മനസ്സു അദ്ദേഹത്തെ തീണ്ടിയിട്ടുപോലുമില്ലായിരുന്നു. സഭാസംബന്ധമായി താൻ പ്രവർത്തിക്കാൻ ഭാവികുന്ന സകലവും ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെ ആരംഭിക്കുകയല്ല. പ്രാർത്ഥനയാൽ സാധിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതൊക്കും ഇദ്ദേഹത്തിനില്ലായിരുന്നു. കാലത്തു ഏഴു മണിമുതൽ ഉച്ച കഴിഞ്ഞു മൂന്നു മണിവരെ മദ്രാസ് ഹാലിൽ സാക്ഷാഗം കിടന്ന പ്രാർത്ഥിച്ച അതിശയകരമായവിധത്തിൽ കാഴ്ച സാധിച്ചുദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കു ഇതെഴുത്തുന്ന ആൾതന്നെ സാക്ഷിയാകുന്നു. അലർച്ചയിൽ നിശ്ശബ്ദമായിരിക്കുന്ന സമയത്തു പതിവായി കഴിച്ചുവരുന്ന പ്രാർത്ഥന ദൈവത്തെ വിചാരിക്കുന്നസ്ഥലത്തു കൊണ്ടുവരാൻ തക്കവണ്ണം ഹരിവേദിയവയായിരുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ പാമ്പിനെപ്പോലെ ബുദ്ധിയും പ്രാവിനെപ്പോലെ പരമാർത്ഥതയും വേണമെന്നു നമ്മുടെ കർത്താവു കല്പിച്ച ലക്ഷണങ്ങൾ മുഴുവൻ ഈ തിരുമനിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നു എന്നു പറയാൻ സംശയമൊട്ടുമില്ല. ഇപ്രകാരമിരിക്കുന്ന ആ വന്ദ്യവിതാവിന്റെ രോഗത്തിൽ അവിടത്തെ പ്രിയമക്കളാൽ ചെയ്യാവുന്ന

ശുശ്രൂഷകളും ചികിത്സകളും ഒന്നും ചെയ്യാതിരുന്നിട്ടില്ല. ചിലവിന്റെ അധികൃതമാ ബുദ്ധിമുട്ടൊ ആരും ഗണ്യമായി വിചാരിച്ചില്ല വൈദ്യന്മാരും പഠിച്ചുപണിപതിന്നെട്ടും കഴിച്ച്. സ്ഥലത്തെ മെഡിക്കൽ ഉദ്യോഗസ്ഥനായ ഡാക്ടർ ജോജ്ജ് മിക്കസമയങ്ങളിലും തിരുമുമ്പാകെ വന്നു അന്വേഷിക്കുകയും വേണ്ടതെല്ലാം ആലോചിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഡാക്ടർ ജോജ്ജ് ബി.വ.സേന രണ്ടുപ്രാവശ്യം വന്നു പരമ അഴിച്ചുകെട്ടുകയും കഴുകുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നതിൽ വളരെ തീക്ഷ്ണതയോടുകൂടെ പ്രവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പാത്തിക്കുരിമിസ്റ്റർ പിലിഫ് രാപകൽ തിരുമനസ്സിലേക്കുളള താമസിച്ചു വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കമാത്രമല്ല, തിരുമനിയുടെ സുഖത്തിനുവേണ്ടി നിത്യയുടമെന്നു തോന്നാവുന്ന പ്രവൃത്തികൾപോലും തന്റെ കൈകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നതിനു മടികാണിക്കാതെ ശുഷ്കാന്തിയോടെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇവരെല്ലാവരും സമുദായത്തിന്റെ കൃതജ്ഞതയ്ക്കു പാത്രങ്ങളാണ്. രോഗാരംഭത്തിൽ ദിവാനുജി കൃഷ്ണസ്വാമിരായർ അവർകളിൽനിന്നു ഇതെഴുതുന്ന ആർക്കു കിട്ടിയ ഒരേഴത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതുപോലെ “വൈദ്യന്മാരുടെ സാമർത്ഥ്യം ദൈവേഷ്ടയെ മറിക്കയൊ ഭേദപ്പെടുത്തുകയൊ ചെയ്യാവുന്നതല്ല”. നല്ലവോർപൊരുത ദാസനു നീതിയുള്ള കർത്താവു മുക്കുത്തു വെച്ചിരിക്കുന്ന കിരീടം ധരിപ്പിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ച സമയവും നാഴികയും വന്നപ്പോൾ ഡാക്ടരന്മാരുടെ ശ്രമം വിഫലീകരിച്ചതു ആശ്ചര്യമല്ല.

മലങ്കര ഉണ്ടായ പൂർവ്വമെത്രാന്മാരിൽ പുത്തൻകാവിൽ അടക്കപ്പെട്ട പകലൊമറ്റം തറവാട്ടിലെ മാർ ദീവന്നാസ്ത്രോസു അതിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന മെത്രാന്മാരിൽവെച്ചു മഹാനായിരുന്നതുകൊണ്ടു വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്ത്രോസു എന്നുള്ള പേർ വിളിക്കപ്പെട്ടു. ഇതേവരെയുണ്ടായിട്ടുള്ള എല്ലാമെത്രാപ്പോലീത്താരിലും ഏറ്റവും മഹാനായിരുന്നതു ഇപ്പോൾ കാലംചെയ്തു പിതാവായിരിക്കുന്നസ്ഥിതിക്കു ഇദ്ദേഹത്തിനു എത്ര പേരാണ് കല്പിക്കേണ്ടതെന്നു ആലോചിച്ചിട്ടു ഉണ്ടാകുന്നില്ല.

ഈ ദിവ്യദാസന്റെ പ്രാർത്ഥന നമുക്കു ഒരു കോട്ടയായിരിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

ഒരറിയിപ്പ്

ഹവുവ കുംഭമാസത്തിൽ മലങ്കരയുടെ മാർ ദീവന്നാസ്ത്രോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ മഹായോഗത്തിൽ മാർ ദീവന്നാസ്ത്രോസു കൊച്ചുമെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയെ അവിടുത്തെ അസിസ്റ്റൻറും പിൻഗാമിയുമായി തിരഞ്ഞെടുത്തു അപേക്ഷിച്ചതനുസരിച്ചു വലിയ തിരുമേനിയുടെ ദേഹവിയോഗം മൂലം കൊച്ചുതിരുമേനിയെ പിൻഗാമിയും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും ആയി വിശുദ്ധ പാത്രിയർക്കീസുബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതായി ലണ്ടനിൽനിന്നു കമ്പി വന്നിട്ടുള്ള വിവരം മഹാജനങ്ങളെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.